

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1225/2009

(2009. gada 30. novembris),

par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis

(kodificēta versija)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 133. pantu,

Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padomes Regula (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽²⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽³⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā regula būtu jākodificē.

(2) Sarunas par daudzpusējo tirdzniecību, kas pabeigtas 1994. gadā, ir kalpojušas par pamatu jaunu nolīgumu noslēgšanai par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (turpmāk "VVT") VI panta īstenošanu. Ņemot vērā jauno dempinga un subsīdiu noteikumu atšķirīgo raksturu, ir atbilstīgi izveidot arī atsevišķu Kopienas noteikumu kopumu katrai no abām šīm jomām. Līdz ar to noteikumi par aizsardzību pret subsīdijām un kompensāciju maksājumiem ir ietverti atsevišķā regulā.

(3) Nolīgums par dempingu, proti, Nolīgums par 1994. gada Vispārējā nolīguma par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (turpmāk "1994. gada Antidempinga nolīgums") ietver sīkākus noteikumus jo īpaši attiecībā uz dempinga aprēķināšanu, izmeklēšanas uzsākšanu un veikšanu, ietverot faktu konstatēšanu un apstrādi, pagaidu pasākumu ieviešanu, antidempinga maksājumu ieviešanu un iekasēšanu, antidempinga pasākumu ilgumu un pārskatīšanu un sabiedrības informēšanu par antidempinga lietu izmeklēšanu. Lai nodrošinātu minēto noteikumu pienācīgu un pārredzamu piemērošanu, nolīguma formulējumi būtu pēc iespējas jāievieš Kopienas tiesību aktos.

(4) Šo noteikumu piemērošanā ir svarīgi, lai Kopiena ņemtu vērā to, kā šos noteikumus interpretē Kopienas galvenie tirdzniecības partneri, tādējādi saglabājot tiesību un pienākumu līdzsvaru, ko nosaka VVT nolīgums.

(5) Ir vēlams noteikt skaidrus un sīki izstrādātus noteikumus normālās vērtības aprēķināšanai. Konkrēti, visos gadījumos šāda vērtība būtu jānosaka, pamatojoties uz pietiekamiem pārdošanas apjomiem eksportētājvalstī parastā tirdzniecības režīmā. Ir lietderīgi sniegt pamatnostādnes attiecībā uz to, kad puses var uzskatīt par saistītām, lai konstatētu dempingu. Ir lietderīgi definēt apstākļus, kādos iespējams uzskatīt, ka noiets iekšējā tirgū rada zaudējumus un to var neņemt vērā, un kādos pret atlikušo noietu vai pret salikto normālo vērtību, vai pret noietu trešā valstī var vērst regresu prasību. Ir arī atbilstīgi paredzēt pienācīgu izmaksu sadali uzņēmuma darbības uzsākšanas situācijā, un sniegt padomus, kā definēt uzņēmuma darbības uzsākšanu, kā arī par izmaksu sadales pakāpi un metodi. Veidojot normālo vērtību ir arī nepieciešams norādīt metodes, ko jāizmanto, lai noteiktu pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu apmērus un peļņas procentu, kas būtu jāietver šādā vērtībā.

(6) Nosakot normālo vērtību valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, ir racionāli ieviest noteikumus, lai šim nolūkam varētu izvēlēties atbilstīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku, un, ja nav iespējams atrast piemērotu trešo valsti, paredzēt, ka normālo vērtību var noteikt, izmantojot jebkuru citu pienācīgu pamatojumu.

(7) Ir lietderīgi, ka Kopienas antidempinga prakse ņem vērā Kazahstānas jaunos saimnieciskos apstākļus. Jo īpaši ir lietderīgi konkretizēt, ka parasto vērtību var noteikt saskaņā ar noteikumiem, kādus piemēro tirgus ekonomikas valstīm gadījumos, kad var parādīt, ka viens vai vairāki ražotāji, kas ir pakļauti izmeklēšanai saistībā ar attiecīgās preces ražošanu un pārdošanu, galvenokārt darbojas tirgus apstākļos.

(8) Tāpat būtu lietderīgi attiecināt līdzīgu režīmu uz importu no šādām valstīm, kas ir Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) locekles, no dienas, kad tiek sākti attiecīga antidempinga izmeklēšanas.

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.

⁽³⁾ Skat. I pielikumu.

- (9) Ir lietderīgi norādīt, ka izpēti par to, vai dominē tirgus apstākļi, veic, pamatojoties uz pietiekami pamatotām prasībām no viena vai vairākiem ražotājiem, kas ir pakļauti izmeklēšanai un kas vēlas izmantot iespēju noteikt parasto vērtību atbilstīgi noteikumiem, kādus piemēro tirgus ekonomikas valstīm.
- (10) Ir lietderīgi definēt eksporta cenu un uzskaitīt korekcijas, kādas jāveic gadījumos, kad ir nepieciešams rekonstruēt šo cenu, pamatojoties uz pirmo atvērtā tirgus cenu.
- (11) Lai nodrošinātu eksporta cenas un normālās vērtības taisnīgu salīdzinājumu, ir ieteicams uzskaitīt faktorus, kas var ietekmēt cenas un cenu salīdzināmību, un ieviest konkrētus noteikumus par to, kad un kā būtu jāveic šādas korekcijas, ietverot to, ka būtu jāizvairās no divkāršām korekcijām. Ir nepieciešams paredzēt arī salīdzināšanu, izmantojot vidējās cenas, lai gan gadījumos, kad atsevišķas eksporta cenas mainās atkarībā no klienta, reģiona vai laikposma, tās var salīdzināt ar vidējo normālo vērtību.
- (12) Ir nepieciešams ieviest skaidrus un sīki izstrādātus norādījumus par faktoriem, kurus var izmantot, nosakot, vai imports par dempinga cenām ir nodarījis būtiskus zaudējumus vai arī draud nodarīt zaudējumus. Demonstrējot, ka attiecīgā importa apjoma un cenu dēļ Kopienas ražošanas nozarei ir nodarīti zaudējumi, būtu jāpievērš uzmanība citu faktoru ietekmei un jo īpaši Kopienā dominošajiem tirgus apstākļiem.
- (13) Ir ieteicams definēt terminu "Kopienas ražošanas nozare" un nodrošināt, ka ar eksportētājiem saistītās puses var tikt izslēgtas no šīs nozares, un definēt terminu "saistītas". Ir nepieciešams arī paredzēt antidempinga pasākumus, kas tiek īstenoti kāda Kopienas reģiona ražotāju vārdā un noteikt pamatnostādnes šāda reģiona definēšanai.
- (14) Ir jānosaka puses, kas var iesniegt antidempinga sūdzību, ietverot pakāpi, kādā to vajadzētu atbalstīt Kopienas rūpniecībai, un šādā sūdzībā ietveramo informāciju par dempingu, zaudējumiem un cēloņiem. Ir lietderīgi arī konkretizēt sūdzību noraidīšanas vai lietas izskatīšanas uzsākšana kārtību.
- (15) Ir jānosaka veids, kādā ieinteresētajām pusēm būtu jāpazīņo informācija, ko pieprasa attiecīgās iestādes, un tām būtu jānodrošina iespēja uzrādīt visus būtiskos pierādījumus un aizstāvēt savas intereses. Ir arī vēlams skaidri norādīt noteikumus un kārtību, kas jāievēro izmeklēšanas laikā, un jo īpaši noteikumus attiecībā uz to, kā ieinteresētās puses informē par sevi, iepazīstina ar savu viedokli un iesniedz informāciju norādītajā termiņā (ja šādus viedokļus un informāciju ņem vērā). Ir arī jāparedz nosacījumi, kādos ieinteresētajai pusei var būt pieejama citu ieinteresēto pušu sniegtā informācija un kādos tā var komentēt šādu informāciju. Dalībvalstīm un Komisijai būtu jāsadarbojas, lai ievāktu informāciju.
- (16) Ir jāizstrādā nosacījumi, pie kādiem var uzlikt pagaidu maksājumus, ietverot nosacījumu, ka tos var uzlikt ne ātrāk kā pēc 60 dienām, sākot no lietas izskatīšanas uzsākšanas, un ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tās pabeigšanas. Administratīvu iemeslu dēļ ir jānodrošina, ka visos gadījumos šādus maksājumus var uzlikt Komisija – uzreiz uz deviņiem mēnešiem vai arī, sadalot šo laikposmu divās daļās – uz sešiem un trim mēnešiem.
- (17) Ir jāprecizē tādu cenu labojumu pieņemšanas procedūras, kas vērsti uz dempinga un zaudējumu likvidēšanu, tā vietā, lai ieviestu pagaidu vai galīgos maksājumus. Ir lietderīgi norādīt, kādas ir cenu labojumu laušanas vai atsaukšanas sekas un ka pagaidu maksājumus var uzlikt gadījumos, kad ir aizdomas par cenu labojumu nepildīšanu vai kad ir nepieciešama turpmāka izmeklēšana, lai papildinātu konstatēto. Pieņemot cenu labojumus, būtu jā rūpējas, lai piedāvātie cenu labojumi un to realizēšana neizraisītu darbību, kas vērsta pret konkurenci.
- (18) Ir jānodrošina, lai neatkarīgi no tā, vai ir pieņemti galīgie pasākumi vai nav, lietas parasti būtu jāizbeidz 12 mēnešu laikā un nekādā gadījumā ne vēlāk kā 15 mēnešus pēc izmeklēšanas sākuma. Izmeklēšana vai lietas izskatīšana būtu jāizbeidz, ja dempings ir minimāls vai zaudējumi ir nenozīmīgi, un ir jādefinē šie noteikumi. Ja ir jāievieš pasākumi, ir jāparedz izmeklēšanas izbeigšana un jānosaka, ka pasākumiem vajadzētu būt mazākiem par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu zaudējumus, kā arī jākonkretizē pasākumu līmeņa aprēķināšanas metode, ja izmeklēšanu veic, izmantojot atlasī.
- (19) Ir jāparedz atpakaļejoša pagaidu maksājumu iekasēšana, ja to uzskata par vajadzīgu, un jādefinē apstākļi, kas var novest pie maksājumu atpakaļejošas piemērošanas, lai izvairītos no piemērojamo galīgo pasākumu iedarbības mazināšanās. Ir jānodrošina maksājumu atpakaļejoša piemērošana arī gadījumos, kad tiek laužti vai atsaukti cenu labojumi.

- (20) Ir jānodrošina pasākumu izbeigšana pēc pieciem gadiem, ja vien pārbaude neliecina, ka tie būtu jāturpina. Gadījumos, kad iesniedz pieteikumus pierādījumus par izmaiņām apstākļos, ir arī jāveic starpposmu pārbaudes vai izmeklēšanas, lai noteiktu, vai iekasētais antidempinga maksājums ir atmaksājamas. Ir arī jānosaka, ka visos dempinga pārrēķinos, kuros nepieciešams rekonstruēt eksporta cenas, maksājumus neuzskata par izmaksām, kas rodas starp importu un tālāku pārdošanu, ja minētie maksājumi atspoguļojas to izstrādājumu cenās, uz kuriem attiecas Kopienas pasākumi.
- (21) Ir īpaši jānodrošina eksporta cenu un dempinga starpību pārvērtēšana, ja maksājumu piesaista eksportētājs, izmantojot kompensācijas mehānismu, un pasākumi neatspoguļojas to izstrādājumu cenās, uz kuriem attiecas Kopienas pasākumi.
- (22) 1994. gada Antidempinga nolīgums neietver noteikumus par antidempinga pasākumu apiešanu, lai gan atsevišķs VVTT ministru lēmums atzīst, ka šādu pasākumu apiešana ir problēma, un šis jautājums ir iesniegts izskatīšanai VVTT Antidempinga komitejā, lai pieņemtu rezolūciju. Ņemot vērā, ka līdz šim daudzpusējās sarunas ir bijušas neveiksmīgas, un kamēr nav zināms PTO Antidempinga komitejas lēmums, Kopienas tiesību aktos ir nepieciešami noteikumi, kas piemērojami atsevišķiem gadījumiem praksē, ietverot preču montāžu Kopienā vai trešā valstī, kuras galvenais mērķis ir apiet antidempinga pasākumus.
- (23) Ir arī vēlams precizēt, kādas darbības ir spēkā esošo pasākumu apiešana. Apiešanas darbības var notikt gan Kopienā, gan ārpus tās. Tā rezultātā ir jāparedz, ka atbrīvojumus no paplašinātajiem maksājumiem, kas jau ir piešķirti importētājiem, var piešķirt arī eksportētājiem, ja maksājumu darbības joma tiek paplašināta tā, lai tie risinātu apiešanas problēmu ārpus Kopienas.
- (24) Ir lietderīgi ļaut apturēt antidempinga pasākumus, ja ir notikušas pagaidu pārmaiņas tirgū, kas šādu pasākumu turpmāku piemērošanu uz laiku padara nevajadzīgu.
- (25) Ir jānodrošina to, ka izmeklēšanai pakļautais imports tiek reģistrēts importēšanas brīdī, lai vēlāk pret šādu importu varētu vērst attiecīgus pasākumus.
- (26) Lai nodrošinātu pasākumu pienācīgu izpildi, dalībvalstīm ir jāveic uzraudzība un jāziņo Komisijai par to preču importa tirdzniecību, uz kurām attiecas izmeklēšana vai pasākumi, kā arī par maksājumiem, kas iekasēti saskaņā ar šo regulu.
- (27) Ir jāparedz regulāras Padomdevējas komitejas konsultācijas regulāros un konkrētos lietas izmeklēšanas posmos. Komitejā būtu jāiekļauj dalībvalstu pārstāvji, un priekšsēdētājam vajadzētu būt Komisijas pārstāvim.
- (28) Informācija, kas Padomdevējā komitejā tiek sniegta dalībvalstīm, bieži ir ļoti tehniska un ietver sāki izstrādātu ekonomisko un juridisko analīzi. Lai dalībvalstīm dotu pietiekami daudz laika izskatīt šo informāciju, tā būtu jānosūta savlaicīgi pirms Padomdevējas komitejas priekšsēdētāja noteiktā sapulces datuma.
- (29) Ir lietderīgi paredzēt pārbaudes vizītes, lai pārbaudītu iesniegto informāciju par dempingu un zaudējumiem, tomēr šādām pārbaudēm vajadzētu būt atkarīgām no tā, cik izsmelošas atbildes ir saņemtas uz aptaujas jautājumiem.
- (30) Ir būtiski paredzēt atlasi gadījumos, kad iesaistīto pušu vai darījumu skaits ir pārāk liels, lai izmeklēšanu varētu pabeigt noteiktajā termiņā.
- (31) Ja pušu sadarbība nav apmierinoša, ir jāparedz, ka var izmantot citu informāciju, lai konstatētu faktus, un to, ka šāda informācija pusēm var nebūt tik labvēlīga kā tad, ja tās būtu sadarbojušās.
- (32) Būtu jāparedz noteikums par konfidenciālas informācijas apstrādi, lai netiktu izpausti darījumu noslēpumi.
- (33) Ir būtiski paredzēt noteikumu par būtisku faktu un apsvērumu izpaušanu pusēm, kuras atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, un par to, ka šādai izpaušanai jānotiek saskaņā ar Kopienas lēmumu pieņemšanas procesu tādā termiņā, lai puses varētu aizstāvēt savas intereses.
- (34) Ir apdomīgi paredzēt administratīvu sistēmu, saskaņā ar kuru var griezties ar iebildumiem par to, vai pasākumi atbilst Kopienas interesēm, ietverot patērētāja intereses, un noteikt termiņus, kādos šāda informācija ir jāiesniedz, kā arī iesaistīto pušu tiesības izpaust informāciju,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Principi

1. Antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus.

2. Preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz Kopienas par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu.

3. Eksportētājvalsts parasti ir preces izcelsmes valsts. Tā tomēr var būt arī starpniekvalsts, izņemot gadījumus, kad, piemēram, preces tiek tikai sūtītas caur šo valsti vai arī attiecīgās preces šajā valstī netiek ražotas, vai arī šajā valstī nav, ar ko salīdzināt šo preču cenu.

4. Šajā regulā "līdzīga prece" ir prece, kas ir identiska, tas ir, no visiem aspektiem vienāda ar attiecīgo preci, vai arī, ja šādas preces nav, ar to saprot citu preci, kuras īpašības ir ļoti līdzīgas attiecīgās preces īpašībām, kaut arī tās nav identiskas no visiem aspektiem.

2. pants

Dempinga konstatēšana

A. NORMĀLĀ VĒRTĪBA

1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

Taču gadījumos, kad eksportētājs eksportētājvalstī neražo vai nepārdod līdzīgu preci, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām.

Cenas, ko izmanto puses, kuras izrādās saistītas vai ir savstarpēji vienojušās par kompensāciju mehānismu, nedrīkst uzskatīt par parastajās tirdzniecības operācijās izmantojamām cenām un nedrīkst izmantot, lai noteiktu normālo vērtību, ja vien nav noteikts, ka šādas attiecības cenu neietekmē.

Lai noteiktu, vai divas puses ir saistītas, var ņemt vērā saistīto pušu definīciju, kas izklāstīta 143. pantā Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muiņas kodeksa izveidi ⁽¹⁾.

2. Lai noteiktu normālo vērtību, parasti izmanto pašmāju pārdevēju paredzētās līdzīgas preces pārdošanas apjomu, ja tas veido 5 % vai vairāk no attiecīgās preces pārdošanas apjoma Kopienā. Taču var izmantot arī mazākus pārdošanas apjomus, ja, piemēram, noteiktās cenas uzskata par raksturīgām attiecīgajam tirgum.

3. Ja parastajās tirdzniecības operācijās nav novērojamas identiskās preces noiets vai tas ir nepietiekams, vai arī konkrētā tirgus

situācija neļauj veikt pienācīgu salīdzināšanu, identiskās preces normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām preces izcelsmes valstī, kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas saprātīgā apmērā, kā arī peļņa, vai arī pamatojoties uz parastajās tirdzniecības operācijās izmantotajām eksporta cenām, eksportējot preci uz atbilstīgu trešo valsti, ar noteikumu, ka šīs cenas ir reprezentatīvas cenas.

Var uzskatīt, ka attiecīgajam izstrādājumam pirmās daļas nozīmē ir īpaša tirgus situācija, *inter alia*, ja cenas ir mākslīgi pazeminātas, ja notiek ievērojama bartera tirdzniecība vai ja ir noslēgti nekomerciāli pārstrādes nolīgumi.

4. Līdzīgas preces pārdošanu eksportētājvalsts pašmāju tirgū vai eksportētās preces pārdošanu trešā valstī par cenām, kas ir zemākas par vienas vienības ražošanas izmaksām (nemainīgajām un mainīgajām), kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas, cenas dēļ var neuzskatīt par parastām tirdzniecības operācijām un var ņemt vērā, nosakot normālo vērtību, tikai tādos gadījumos, ja ir konstatēts, ka šāda pārdošana notiek ievērojamos apjomos ilgākā laikposmā, turklāt par cenām, kas neļauj segt izmaksas saprātīgā laikposmā.

Ja cenas, kas pārdošanas brīdī ir zemākas par izmaksām, pārsniedz vidējās svērtās izmaksas izmeklēšanas laikā, uzskata, ka šādas cenas paredz izmaksu segšanu saprātīgā laikposmā.

Par ilgāku laikposmu parasti uzskata vienu gadu, bet tas nekādā gadījumā nav mazāks par sešiem mēnešiem, un uzskata, ka šādā laikposmā preci pārdod ievērojamos apjomos par cenu, kas ir zemāka par vienas vienības izmaksām, ja nosaka, ka vidējā, svērtā pārdošanas cena ir zemāka par vidējām, svērtajām vienas vienības izmaksām vai ka noiets, pārdodot preci par cenu, kas ir zemāka par vienas vienības izmaksām, ir vismaz 20 % no pārdošanas apjoma, ko izmanto, lai noteiktu normālo vērtību.

5. Izmaksas parasti aprēķina, pamatojoties uz izmeklēšanai pakļautās puses saglabāto dokumentāciju, ar noteikumu, ka šāda dokumentācija ir saskaņā ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem attiecīgajā valstī un ka ir parādīts, ka dokumentācija pieņemami atspoguļo ar ražošanu un attiecīgās preces pārdošanu saistītās izmaksas.

Ja izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā izstrādājuma ražošanu un pārdošanu, nav pienācīgi atspoguļotas attiecīgās puses pierakstos, tās koriģē vai nosaka, pamatojoties uz citu tās pašas valsts ražotāju vai eksportētāju izmaksām vai arī, ja tāda informācija nav pieejama vai izmantojama, uz citiem pamatotiem apsvērumiem, iekļaujot informāciju, kas iegūta no citiem reprezentatīviem tirgiem.

Tiek aplūkoti iesniegtie pierādījumi par izmaksu pienācīgu sadali ar noteikumu, ka ir parādīta šāda sadalījuma izmantošana vēsturiskā aspektā. Ja trūkst piemērotākas metodes, priekšroku dod izmaksu sadalei, pamatojoties uz apgrozījumu. Izmaksas attiecīgi koriģē, ņemot vērā tos vienreizējos izmaksu posteņus, kas attiecas uz ražošanu šobrīd un/vai nākotnē, ja vien tas jau nav atspoguļots izmaksu sadalē saskaņā ar šo daļu.

⁽¹⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

Ja kādā izmaksu segšanas laikposmā uz izmaksām atstāj ietekmi jaunas materiāli tehniskās bāzes izmantošana ražošanā, kurai ir nepieciešami ievērojami papildu ieguldījumi, vai arī zemi jaudas izmantošanas līmeņi, kam par iemeslu ir uzņēmuma darbības uzsākšana, kura notiek izmeklēšanas laikā vai tā daļā, saskaņā ar iepriekšminētajiem sadales noteikumiem šāda posma beigās piemēro uzņēmuma darbības uzsākšanas posma vidējās izmaksas, un attiecīgajā laikposmā tās šādā apmērā iekļauj 4. punkta otrajā daļā minētajās vidējās svērtajās izmaksās. Uzņēmuma darbības uzsākšanas posma ilgumu nosaka, ņemot vērā attiecīgā ražotāja vai eksportētāja apstākļus, bet tas nedrīkst pārsniegt izmaksu segšanas laikposmam atbilstīgu sākumposmu. Lai korigētu izmeklēšanas laikā piemērojamās izmaksas, ņem vērā informāciju par uzņēmuma darbības uzsākšanas posmu, kas pārsniedz šo laikposmu, ja to iesniedz pirms pārbaudes vizītēm un trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas.

6. Pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu, kā arī peļņas summas balstās uz faktiskajiem datiem par līdzīgas preces ražošanu un pārdošanu parastās tirdzniecības operācijās, ko veic izmeklēšanai pakļautais eksportētājs vai ražotājs. Ja, pamatojoties uz šo, šādas summas nav iespējams noteikt, tās var noteikt, pamatojoties uz:

- a) vidējām, svērtajām, faktiskajām summām, kas ir konstatētas citiem izmeklēšanai pakļautajiem eksportētājiem vai ražotājiem, kas nodarbojas ar līdzīgas preces ražošanu un pārdošanu izcelsmes valsts iekšējā tirgū;
- b) faktiskajām summām, ko piemēro tās pašas vispārīgās preču kategorijas ražošanai un pārdošanai parastajās tirdzniecības operācijās, kuras veic attiecīgais eksportētājs vai ražotājs izcelsmes valsts iekšējā tirgū;
- c) jebkurām citām saprātīgām metodēm ar noteikumu, ka šādi noteiktā peļņas summa nepārsniedz peļņu, ko parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tajā pašā vispārīgajā kategorijā ietilpstošās preces izcelsmes valsts iekšējā tirgū.

7.

- a) Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis ⁽¹⁾, parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot Kopienu, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda Kopienā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi korigē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši ņemot vērā to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Tāpat ņem vērā arī terminus; attiecīgā gadījumā izmanto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, kurā veic tādu pašu izmeklēšanu.

Īsi pēc izmeklēšanas uzsākšanas tajā iesaistītās puses tiek informētas par izvēlēto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, un tām atvēl 10 dienas piezīmju izteikšanai.

- b) veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu no Kazahstānas, kā arī no tādām valstīm bez tirgus ekonomikas, kas ir PTO dalībvalstis, līdz ar izmeklēšanas sākšanas dienu normālo vērtību nosaka atbilstīgi 1. līdz 6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, un saskaņā ar c) apakšpunktā minētiem kritērijiem un procedūrām iespējams pierādīt, ka konkrētie ražotāji attiecībā uz līdzīgu produktu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja to nav iespējams veikt, tad piemēro saskaņā ar a) apakšpunktu paredzētos noteikumus.

- c) Saskaņā ar b) apakšpunktu pieprasījums ir jāiesniedz rakstveidā, un tajā ir jābūt pietiekamiem pierādījumiem par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, tas ir, ja:

— uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem, piemēram, ietverot izejvielas, tehnoloģiju un darbaspēka izmaksas, produkcijas izlaidi, realizāciju un investīcijām, tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šai sakarā, un lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības,

— uzņēmumiem ir viena, skaidri saprotama pamata grāmatvedības uzskaitē, kuru pārbauda neatkarīgs revidents saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un kuru izmanto visiem nolūkiem,

— uzņēmumu ražošanas izmaksas un finansiālo stāvokli neietekmē nozīmīgi izkropļojumi, kas mantoti no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, jo īpaši attiecībā uz aktīvu nolietojumu, citiem norakstījumiem, bartera darījumiem un samaksu, kompensējot parādus,

— uz attiecīgajiem uzņēmumiem attiecas tiesību akti par bankrotu un īpašumtiesībām, kas garantē juridisku noteiktību un uzņēmumu darbības stabilitāti,

— valūtas konvertēšana notiek atbilstīgi valūtas kursam tirgū.

To, vai ražotājs atbilst iepriekšminētajiem kritērijiem, konstatē trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas pēc īpašām konsultācijām ar Padomdevēju komiteju un pēc tam, kad Kopienas nozarei ir bijusi iespēja izteikt savas piezīmes. Šis konstatējums paliek spēkā visu izmeklēšanas laiku.

⁽¹⁾ Tostarp Azerbaidžāna, Baltkrievija, Ziemeļkoreja, Tadžikistāna, Turkmēnistāna un Uzbekistāna.

B. EKSPORTA CENA

8. Eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precī, kuru eksportētājvalsts eksportē uz Kopienu pārdošanai.

9. Gadījumos, kad eksporta cenas nav vai izrādās, ka tā nav ticama, jo eksportētājs un importētājs vai trešā persona ir savstarpēji saistīti vai ir vienojušies par kompensāciju mehānismu, eksporta cenu var noteikt, pamatojoties uz cenu, par kādu importētās preces pirmo reizi pārdod tālāk neatkarīgam pircējam, vai arī izmanto kādu citu pieņemamu pamatu, ja preces netiek pārdotas tālāk neatkarīgam pircējam vai tās tiek tālāk pārdotas tādā stāvoklī, kādā tika importētas.

Lai noteiktu drošu eksporta cenu, šādos gadījumos Kopienas robežas līmenī tiek koriģētas visas izmaksas, ietverot maksājumus un nodokļus, kas rodas laikā starp importēšanu un tālāku pārdošanu, kā arī uzkrāto peļņu.

Koriģējamie izmaksu posteņi ietver visas tās izmaksas, kas parasti rodas importētājam, bet ko nomaksā kāda puse vai nu Kopienā, vai ārpus tās, un kura ir saistīta ar importētāju vai eksportētāju vai kura ir vienojusies ar eksportētāju vai importētāju par kompensāciju mehānismu, ietverot parastās transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas izmaksas un palīgizmaksas, muitas nodokļus, visus antidempinga maksājumus un citus nodokļus, kas jāmaksā importētājvalstī par preču importu vai pārdošanu, un saprātīgas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas un peļņu.

C. SALĪDZINĀŠANA

10. Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laiku pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārkļāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm, rabatu atlaidēm, daudzumiem un tirdzniecības līmeni. Ja izpilda konkrētos nosacījumus, var koriģēt šādas faktorus.

a) Fiziskās īpašības

Korekciju izdara, ņemot vērā attiecīgo ražojumu fizisko īpašību atšķirības. Korekcijas pakāpe atbilst konkrētās atšķirības tirgus vērtības saprātīgam novērtējumam.

b) Importa maksājumi un netiešie nodokļi

Normālo vērtību koriģē, ņemot vērā summu, kas atbilst visiem importa maksājumiem vai netiešajiem nodokļiem, ar ko apliek līdzīgo precī un tajā ietilpstošās fiziskās sastāvdaļas, ja tas ir paredzēts patēriņam eksportētājvalstī, un netiek iekasētas vai atmaksātas, eksportējot precī uz Kopienu.

c) Atlaižu, rabatu atlaižu un daudzumi

Korekcijas izdara, ņemot vērā atlaižu un rabatu atlaižu, ietverot tos, ko piešķir atkarībā no daudzuma, atšķirības, ja to apmērs ir pienācīgi noteikts un tās ir tieši saistītas ar attiecīgā ražojuma pārdošanu. Tāpat var izdarīt korekciju, ņemot vērā atliktās atlaižu un rabatu atlaižu, ja prasība balstās uz stabilu praksi iepriekšējos laikposmos, ietverot atbilstību nosacījumiem, kas jāizpilda, lai šādas atlaižu vai rabatu atlaižu tiktu piešķirtas.

d) Tirdzniecības līmenis

i) Korekciju izdara, ņemot vērā tirdzniecības līmeņu atšķirības, ietverot atšķirības, kas var rasties ražotāja oriģināliekārtu noietā, ja, attiecībā uz izplatīšanas kanāliem abos tirgos, ir redzams, ka, salīdzinājumā ar parasto vērtību, eksporta cenai, ietverot salikto eksporta cenu, ir atšķirīgs tirdzniecības līmenis, un šī atšķirība ir ietekmējusi cenu salīdzināmību, ko rāda pārdevēja funkciju un cenu stabilitas un nozīmīgas atšķirības dažādos tirdzniecības līmeņos eksportējošās valsts iekšējā tirgū. Korekcijas pakāpes pamatā ir atšķirības tirgus vērtībā.

ii) Tomēr apstākļos, kas nav paredzēti i) punktā, ja esošo tirdzniecības līmeņu atšķirību nevar noteikt sakarā ar to, ka eksportējošo valstu iekšējos tirgos nav attiecīgu līmeņu, vai ja ir skaidri redzams, ka zināmas funkcijas saistās ar citiem tirdzniecības līmeņiem, ko neizmanto salīdzinājumam, var veikt īpašu korekciju.

e) Transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas izmaksas un palīgizmaksas

Korekciju izdara, ņemot vērā tādu ar attiecīgo ražojumu tieši saistīto izmaksu atšķirības, kas rodas, nogādājot attiecīgo produktu no eksportētāja telpām pie neatkarīga pircēja, ja šādas izmaksas tiek ietvertas cenā. Šīs izmaksas ietver transporta, apdrošināšanas, kravas apstrādes, iekraušanas un palīgizmaksas.

f) Iesaiņošana

Korekciju izdara, ņemot vērā ar attiecīgo ražojumu tieši saistīto iesaiņošanas izmaksu atšķirības.

g) *Kredīts*

Korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības konkrētajam pārdošanas apjomam piešķirto kredītu izmaksas, ar noteikumu, ka šo faktoru ņem vērā, nosakot cenu.

h) *Izmaksas pēc pārdošanas*

Korekciju izdara, ņemot vērā to tiešo izmaksu atšķirības, kas saistītas ar garantiju, tehniskās palīdzības un pakalpojumu nodrošināšanu, kuru paredz tiesību akti un/vai pirkuma-pārdevuma līgums.

i) *Komisijas maksa*

Korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības komisijas naudā, ko maksā saistībā ar apskatāmo noietu.

Termins "komisijas maksa" attiecas arī uz uzcenojumu, ko saņem izstrādājuma vai līdzīga izstrādājuma tirgotājs, ja šāda tirgotāja funkcijas ir līdzīgas tā pārstāvja funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas maksu.

j) *Valūtas konvertācija*

Ja nepieciešams konvertēt valūtas, lai varētu salīdzināt cenas, šādu konvertēšanu veic, izmantojot pārdošanas datuma valūtas kursu, izņemot gadījumus, kad ārvalstu valūtas pārdošana gaidāmajos tirgos ir tieši saistīta ar attiecīgo eksporta noietu – tad izmanto nākotnes darījuma valūtas kursu. Pārdošanas datums parasti ir arī faktūras izrakstīšanas datums, bet var izmantot līguma noslēgšanas datumu, pirkuma pasūtījuma datumu vai pasūtījuma apstiprinājuma datumu, ja tie labāk parāda pārdošanas būtiskos nosacījumus. Valūtas kursu svārstības neņem vērā, un eksportētājiem atvēl 60 dienas, lai atspoguļotu valūtas kursu stabilitātes izmeklēšanas laikposmā.

k) *Citi faktori*

Korekciju var izdarīt arī saistībā ar atšķirībām citos faktoros, kas nav minēti a) līdz j) apakšpunktā, ja ir redzams, ka tie skar cenu salīdzināmību atbilstīgi šim punktam, un, jo īpaši, ka patērētāji šo faktoru dēļ iekšējā tirgū maksā dažādas cenas.

D. DEMPINGA STARPĪBA

11. Ņemot vērā attiecīgos taisnīgas salīdzināšanas noteikumus, izmeklēšanas laikposmā parasti nosaka dempinga starpību, pamatojoties uz vidējās, svērtās normālās vērtības un visu uz Kopienas orientēto eksporta darījumu vidējo, svērto cenu salīdzinājumu vai arī uz atsevišķu normālo vērtību un atsevišķu eksporta uz Kopienas cenu salīdzinājumu uz atsevišķu darījumu bāzes. Taču normālo vērtību, kas noteikta, pamatojoties uz vidējo, svērto lielumu,

var salīdzināt ar visu atsevišķo eksporta uz Kopienas darījumu cenām tad, ja ir eksporta cenas, kas ievērojami atšķiras atkarībā no pircējiem, reģioniem vai laikposmiem, un ja šīs daļas pirmajā teikumā norādītās metodes pilnībā neatspoguļo veiktā dempinga apmērus. Šī daļa neizslēdz atļasi saskaņā ar 17. pantu.

12. Dempinga starpība ir summa, par kādu normālā vērtība pārsniedz eksporta cenu. Ja dempinga starpība ir mainīga, var noteikt vidējo, svērto dempinga starpību.

3. pants

Zaudējumu noteikšana

1. Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins "zaudējumi" nozīmē būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, būtisku zaudējumu draudus Kopienas ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

2. Zaudējumu noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda

a) gan importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām Kopienas tirgū,

b) gan šāda importa turpmāko ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Kopienā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu, salīdzinājumā ar līdzīgas preces cenu Kopienas ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Neviens no šiem faktoriem, ne arī vēl citi faktori nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

4. Ja vienlaicīgi antidempinga izmeklēšanai tiek pakļauts kādas preces imports no vairākām valstīm, šāda importa ietekmi vērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka

a) dempinga starpība, kas noteikta katras valsts importam, pārsniedz 9. panta 3. punktā definēto minimālo apjomu, un katras valsts importa apjoms nav nenozīmīgs, un

b) importa ietekmes novērtējums kopumā ir vēlams, ņemot vērā importēto ražojumu savstarpējo konkurenci un importēto preču un līdzīgu Kopienas preču konkurenci.

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Kopienas ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomiskos faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās peļņas, jaudas izmantošanas samazinājumu, faktorus, kas ietekmē cenas Kopienā, faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba samaksu, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šis uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. pantu, jāparāda, ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus šīs regulas nozīmē. Tas jo īpaši parāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. pantu, ir ietekmējuši Kopienas ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Šajā sakarā apskatāmie faktori ietver to importēto ražojumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modeļi, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Kopienā, tehnoloģiju attīstību un Kopienas ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

8. Importa par dempinga cenām ietekmi novērtē saistībā ar Kopienas ražošanas nozares ražoto līdzīgo precī, pamatojoties uz tādiem kritērijiem kā ražošanas process, ražotāju noiets un peļņa, ja pieejamie dati ļauj nodalīt šo saražoto precī atsevišķi. Ja šāda atsevišķa nodalīšana nav iespējama, importa par dempinga cenām ietekmi novērtē, pārbaudot visāurāko ražojumu grupu vai klāstu, kas ietver līdzīgo precī un par ko ir pieejama nepieciešamā informācija.

9. Būtisku zaudējumu draudu konstatēšana pamatojas uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām.

Konstatējot būtisku draudu esamību, būtu jāapsver šādi faktori:

- a) ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps Kopienas tirgū, kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību;
- b) pietiekami liela eksportētāja spēja pārdot savu produkciju vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums, kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju uz Kopienu, ņemot vērā to, ka ir pieejami citi eksporta tirgi papildu eksporta uzņemšanai;
- c) vai importēto preču cenas ievērojami samazina cenas vai arī kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmāka importa; un
- d) izmeklēšanai pakļauto preču krājumi.

Neviens no iepriekšminētajiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānovēd pie secinājuma, ka tālāks eksports par dempinga cenām ir nenovēršams un ka radīsies būtiski zaudējumi, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi.

4. pants

Kopienas ražošanas nozares definīcija

1. Šajā regulā ar terminu "Kopienas ražošanas nozare" saprot līdzīgo preču ražotāju kopumu Kopienā vai arī tos ražotājus, kuru kopējais saražoto līdzīgo preču apjoms veido lielāko daļu no šo preču kopējā saražotā apjoma Kopienā, kā teikts 5. panta 4. punktā, izņemot gadījumus, kad:

- a) ražotāji ir saistīti ar eksportētājiem vai importētājiem, vai arī paši ir par importa par dempinga cenām uzskatīto ražojumu importētāji, terminu "Kopienas ražošanas nozare" var attiecināt uz pārējiem ražotājiem;
- b) ja ir ārkārtas situācija attiecībā uz minēto produkciju, Kopienas teritoriju var sadalīt divos vai vairākos konkurējošos tirgos, un ražotājus katrā no tiem var uzskatīt par atsevišķu ražošanas nozari, ja:
 - i) šādā tirgū esošie ražotāji pārdod visus vai gandrīz visu minēto produkciju šajā tirgū; un
 - ii) minētās preces ražotāji, kas atrodas citur Kopienas teritorijā, pieprasījumu šajā tirgū apmierina niecīgos apmēros. Šādā situācijā var konstatēt zaudējumus pat tad, ja Kopienas ražošanas nozares lielākajai daļai nekādi zaudējumi nav nodarīti, ar noteikumu, ka šādu izolētu tirgu ir piesātinājis imports par dempinga cenām, kā arī ar noteikumu, ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus visu vai gandrīz visu preču ražotājiem šādā tirgū.

2. Šīs regulas 1. punktā ražotājus uzskata par saistītiem ar eksportētājiem vai importētājiem tikai tad, ja

- a) viens no viņiem tieši vai netieši kontrolē otru vai
- b) viņus abus tieši vai netieši kontrolē trešā persona, vai
- c) viņi kopā tieši vai netieši kontrolē trešo personu ar noteikumu, ka ir pamats uzskatīt vai domāt, ka šādas attiecības liek attiecīgajam ražotājam uzvesties atšķirīgi no citiem, ne-saistītiem ražotājiem.

Šajā punktā uzskata, ka viena puse kontrolē otru, ja pirmās puses stāvoklis, raugoties no juridiskā vai darbības viedokļa ir tāds, ka tā var ierobežot vai vadīt otru pusi.

3. Ja ar Kopienas ražošanas nozari saprot konkrēta reģiona ražotājus, eksportētājiem dod iespēju piedāvāt attiecīgajam reģionam cenu labojumus, ievērojot 8. pantu. Šādos gadījumos, novērtējot Kopienas ieinteresētību pasākumos, jo īpaši ņem vērā reģiona intereses. Ja savlaicīgi netiek piedāvāti piemēroti cenu labojumi vai arī ir attiecināmas 8. panta 9. un 10. punktā minētās situācijas, var uzlikt pagaidu vai galīgo maksājumu attiecībā uz visu Kopienu. Šādos gadījumos, ja nepieciešams, maksājumus var attiecināt tikai uz konkrētiem ražotājiem vai eksportētājiem.

4. Šim pantam piemēro 3. panta 8. punkta noteikumus.

5. pants

Lietas izskatīšanas uzsākšana

1. Izņemot gadījumus, ko paredz 6. punkts, par dempingu uzskatāmas darbības pastāvēšanu, pakāpi un sekas sāk izmeklēt pēc rakstiskas sūdzības saņemšanas no fiziskas vai juridiskas personas, vai apvienības, kam nav juridiskas personas statusa, bet kas rīkojas Kopienas ražošanas nozares vārdā.

Sūdzību var iesniegt Komisijai vai dalībvalstij, kas to nosūta Komisijai. Komisija nosūta dalībvalstij visu saņemto sūdzību kopijas. Sūdzību uzskata par iesniegtu pirmajā darba dienā, kas seko datumam, kurā Komisija ir saņēmusi sūdzību kā ierakstītu pasta sūtījumu, vai dienā, kad Komisija izsniedz apstiprinājumu par sūdzības saņemšanu.

Ja sūdzības nav saņemtas, bet dalībvalsts rīcībā ir pietiekami pierādījumi par dempingu un tā nodarītajiem zaudējumiem Kopienas ražošanas nozarei, dalībvalsts nekavējoties dara zināmus šos pierādījumus Komisijai.

2. Saskaņā ar 1. punktu sūdzībā ietver pierādījumus par dempingu, zaudējumiem un cēloņsakarību starp importu, ko uzskata

par importu par dempinga cenām, un zaudējumiem, kurus uzskata par dempinga nodarītiem zaudējumiem. Sūdzība satur šādu informāciju, kas sūdzības iesniedzējam ir pieejama:

- a) dati par sūdzības iesniedzēju un sūdzības iesniedzēja apraksts, kurā norādīts Kopienā ražotās līdzīgās preces apjoms un vērtība. Ja rakstisko sūdzību iesniedz Kopienas ražošanas nozares vārdā, sūdzībā norāda ražotājus, kuru vārdā sūdzība ir iesniegta, pievienojot visu zināmo līdzīgās preces Kopienas ražošanas nozares pārstāvju (vai līdzīgās preces Kopienas ražošanas nozares apvienību) sarakstu, un, ja iespējams, norādot, kāds ir katra Kopienas ražotāja saražotās līdzīgās preces apjoms un vērtība;
- b) par preces par dempinga cenu uzskatītā ražojuma pilnīgs apraksts, minētā ražojuma izcelsmes vai eksporta valsts vai valstu nosaukumi, dati par katru zināmo eksportētāju vai ražotāju ārzemēs un zināmo personu saraksts, kas importē minēto ražojumu;
- c) informācija par cenām, kādas nosaka minētajai precei, ja tā ir paredzēta patēriņam preces eksporta vai izcelsmes valsts vai valstu iekšējā tirgū (vai, ja nepieciešams, informācija par cenām, kādas nosaka, preces eksporta vai izcelsmes valstij pārdodot precī trešai valstij vai valstīm, vai par preces salikto vērtību), un informācija par eksporta cenām vai, ja nepieciešams, par cenām, kādas nosaka, precī pirmo reizi pārdodot tālāk neatkarīgam pircējam Kopienā,
- d) informācija, kas attiecas uz izmaiņām varbūtējā importa par dempinga cenām apjomā, šā importa ietekmi uz līdzīgām precēm Kopienas tirgū un ar to saistīto importa ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari, ko demonstrē būtiskie faktori un indeksi, kuri raksturo Kopienas ražošanas nozares stāvokli, piemēram, tie, kas minēti 3. panta 3. un 5. punktā.

3. Ciktāl iespējams, Komisija pārbauda sūdzībā ietverto pierādījumu precizitāti un atbilstību, lai noteiktu, vai pietiek pierādījumu izmeklēšanas uzsākšanai.

4. Izmeklēšanu neuzsāk, ievērojot 1. punktu, ja vien, pamatojoties uz pārbaudi par to, kādā mērā tiek atbalstīta vai noraidīta Kopienas līdzīgās preces ražotāju izteiktā sūdzība, netiek konstatēts, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā. Uzskata, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā, ja šo sūdzību atbalsta tie Kopienas ražotāji, kuru kopējā saražotā produkcija veido vairāk nekā 50 % no kopējo saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi tā Kopienas ražošanas nozares daļa, kura vai nu atbalsta, vai noraida sūdzību. Taču neuzsāk nekādu izmeklēšanu, ja tie Kopienas ražotāji, kuri nepārprotami atbalsta sūdzību, ražo mazāk nekā 25 % no kopējā saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi Kopienas ražošanas nozare.

5. Ja vien nav pieņemts lēmums uzsākt izmeklēšanu, iestādes izvairās darīt sūdzību zināmu atklātībai, cenšoties panākt izmeklēšanas sākšanu. Taču pēc pienācīgi dokumentētas sūdzības saņemšanas un pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas tās informē attiecīgās eksportētājvalsts valdību.

6. Ja sakarā ar īpašiem apstākļiem tiek nolemts uzsākt izmeklēšanu, kaut arī ne no Kopienas ražošanas nozares, ne arī tās vārdā sūdzība nav saņemta, to uzsāk un to attaisno, pamatojoties uz pietiekamajiem pierādījumiem par dempingu, zaudējumiem un to cēloņsakarību, kas izklāstīti 2. punktā.

7. Lēmumā par to, vai uzsākt vai neuzsākt izmeklēšanu, vienlaikus apsver pierādījumus gan par dempingu, gan par zaudējumiem. Sūdzību noraida, ja nav pietiekamu pierādījumu vai nu par dempingu, vai par zaudējumiem, ar kuriem pamatot lietas izskatīšanu. Lietas izskatīšanu neuzsāk valstīs, no kurām importēto preču tirgus daļa ir mazāka par 1 %, ja vien šādas valstis kopā nenodrošina 3 % vai vairāk no Kopienas patēriņa.

8. Sūdzību var atsaukt pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas, šādā gadījumā pieņemot, ka sūdzība vispār nav tikusi iesniegta.

9. Ja pēc konsultācijām izrādās, ka pierādījumi, lai attaisnotu lietas izskatīšanas uzsākšanu, ir pietiekami, Komisija to uzsāk 45 dienu laikā pēc sūdzības saņemšanas un paziņo par to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja iesniegtie pierādījumi ir nepietiekami, pēc konsultācijām 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas Komisijai par to informē sūdzības iesniedzēju.

10. Paziņojumā par lietas izskatīšanas uzsākšanu pasludina izmeklēšanas uzsākšanu, nosauc attiecīgo precī un valstis, sniedz saņemtās informācijas kopsavilkumu un nodrošina to, lai visa būtiskā informācija tiktu darīta zināma Komisijai; tajā norāda termiņus, kādos ieinteresētās puses var informēt par sevi, darīt zināmu savu viedokli rakstveidā un iesniegt informāciju, ja izmeklēšanā šādus viedokļus un informāciju ņem vērā; tajā arī norāda termiņu, kādā ieinteresētās puses saskaņā ar 6. panta 5. punktu var pieprasīt uz uzklauššanu Komisijā.

11. Komisija paziņo attiecīgajiem eksportētājiem, importētājiem un importētāju vai eksportētāju pārstāvības apvienībām, kā arī eksportētājvalsts un sūdzību iesniedzēju pārstāvjiem par lietas izskatīšanas uzsākšanu un, ņemot vērā prasību neizpaust konfidenciālu informāciju, iesniedz rakstiskās sūdzības, kas saņemta, ievērojot 1. punktu, pilnu tekstu zināmajiem eksportētājiem un eksportētājvalsts iestādēm un pēc pieprasījuma izsniedz to pārējām iesaistītajām ieinteresētajām pusēm. Ja iesaistīto eksportētāju skaits ir īpaši liels, rakstiskās sūdzības pilnu tekstu var iesniegt tikai eksportētājvalsts iestādēm vai attiecīgajām tirdzniecības apvienībām.

12. Antidempinga lietas izskatīšana neaizkavē muitas formalitāšu kārtošanu.

6. pants

Izmeklēšana

1. Pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sāk izmeklēšanu Kopienas līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan dempinga, gan zaudējumu izmeklēšanu, un abas izmeklēšanas veic vienlaicīgi. Lai konstatējumi būtu reprezentatīvi, izvēlas attiecīgu izmeklēšanas laikposmu, kas dempinga gadījumā parasti ir vismaz seši mēneši tieši pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas. Parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas laikposmam.

2. Pusēm, kurām nosūta antidempinga izmeklēšanas aptaujas lapas, atvēl 30 dienas atbildžu sagatavošanai. Eksportētājiem atvēlēto termiņu nosaka, sākot no datuma, kad ir saņemta aptaujas lapa, un uzskata, ka eksportētājs to saņem vienu nedēļu pēc tam, kad tā ir izsūtīta eksportētājam vai nodota attiecīgajam eksportētājvalsts diplomātiskajam pārstāvim. 30 dienu termiņu var pagarināt, ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, ar noteikumu, ka attiecīgā puse uzrāda pamatotu iemeslu šāda pagarinājuma nepieciešamībai sakarā ar tās īpašiem apstākļiem.

3. Komisija var lūgt dalībvalstīm nodrošināt informāciju, un dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šo lūgumu. Tās nosūta pieprasīto informāciju, kā arī visu veikto pārbažu un pētījumu rezultātus Komisijai. Ja par šo informāciju tiek izrādīta vispārēja interese vai, ja kāda dalībvalsts to pieprasa, Komisija nosūta šo informāciju dalībvalstīm ar noteikumu, ka tā nav konfidenciāla; konfidenciālas informācijas gadījumā tiek nosūtīts kopsavilkums, kuram nav konfidenciāls raksturs.

4. Komisija var lūgt dalībvalstis veikt visas nepieciešamās kontroles un pārbaudes, jo īpaši attiecībā uz importētājiem, tirgotājiem un ražotājiem Kopienā, kā arī veikt izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka attiecīgie uzņēmumi dod savu piekrišanu un ka minētās valsts valdība ir saņēmusi oficiālu informāciju, un tai nav iebildumu. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šādu Komisijas lūgumu. Ja Komisija vai dalībvalsts pieprasa, Komisijas amatpersonas tiek pilnvarotas palīdzēt dalībvalsts amatpersonām izpildīt to pienākumus.

5. Ieinteresētās puses, kas ir informējušas par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, uzklau, ja tās *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā norādītajā termiņā ir iesniegušas rakstisku lūgumu tikt uzklautām, parādot, ka tās ir ieinteresētās puses, kuras, iespējams, ietekmēs lietas izskatīšanas rezultāti un kurām ir konkrēti iemesli, kādēļ tās būtu jāuzklau.

6. Pēc pieprasījuma importētājiem, eksportētājiem, eksportētājvalsts valdības pārstāvjiem un sūdzību iesniedzējiem, kuri ir informējuši par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, dod iespēju uzklaut puses, kuru intereses ir pretējas, tā, lai būtu pārstāvēti pretēji viedokļi un piedāvāti atspēkojoši argumenti. Nodrošinot šādas iespējas, jāņem vērā nepieciešamība saglabāt konfidencialitāti un pušu intereses. Nevienai pusei nav pienākums ierasties uz tikšanos, un neierašanās nedrīkst ietekmēt attiecīgās puses stāvokli. Saskaņā ar šo daļu sniegto mutisko informāciju ņem vērā tikai tādā mērā, kādā to pēc tam apstiprina rakstveidā.

7. Atbildot uz rakstisku lūgumu, sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji, un to pārstāvības apvienības, lietotāji un patērētāju organizācijas, kas ir informējuši par sevi saskaņā ar 5. panta 10. punktu, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji, var pārbaudīt to visu informāciju, kuru kāda puse ir darījusi zināmu izmeklēšanas vajadzībām un kura neietilpst Kopienas vai tās dalībvalstu institūciju sagatavotajos iepriekšējos dokumentos, un kura ir būtiska konkrētās puses lietai, un kura nav konfidenciāla 19. panta nozīmē, un kuru izmanto izmeklēšanā. Puses var sagatavot atbildes uz šo informāciju, un viņu komentārus ņem vērā, ja vien tie ir pieņemami pamatoti.

8. Izņemot 18. pantā paredzētos apstākļus, ciktāl iespējams pārbauda ieinteresēto pušu sniegtās informācijas precizitāti.

9. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, izmeklēšanu pabeidz viena gada laikā, ja iespējams. Katrā ziņā šādas izmeklēšanas vienmēr pabeidz 15 mēnešus pēc uzsākšanas saskaņā ar konstatētiem faktiem atbilstīgi 8. pantam attiecībā uz cenu labojumiem vai konstatētiem faktiem atbilstīgi 9. pantam attiecībā uz galīgo lēmumu.

7. pants

Pagaidu pasākumi

1. Pagaidu maksājumus var uzlikt, ja lietas izskatīšana ir uzsākta saskaņā ar 5. pantu, ja par to ir paziņots un ieinteresētajām pusēm ir bijušas atbilstīgas iespējas iesniegt informāciju un sniegt komentārus saskaņā ar 5. panta 10. punktu, ja provizoriski ir konstatēts dempinga un no tā izrietošie zaudējumi Kopienas ražošanas nozarei un ja Kopienas interesēs ir novērst šādus zaudējumus. Pagaidu maksājumus ievieš ne agrāk kā 60 dienas pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas, bet ne vēlāk kā 9 mēnešus pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas.

2. Pagaidu antidempinga maksājuma apmērs nepārsniedz provizoriski noteikto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar šādu mazāku maksājumu pietiek, lai novērstu zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

3. Pagaidu maksājumus nodrošina ar garantijām, un attiecīgo preču laišana brīvā apgrozībā Kopienas teritorijā ir atkarīga no šādas garantijas sniegšanas.

4. Komisija veic pagaidu pasākumus pēc konsultācijām ar dalībvalstīm vai – ārkārtējas steidzamības gadījumā – pēc dalībvalstu informēšanas. Otrajā gadījumā konsultācijas notiek, vēlākais, 10 dienas pēc tam, kad dalībvalstis ir tikušas informētas par Komisijas rīcību.

5. Ja dalībvalsts pieprasa Komisijas tūlītēju iejaukšanos un ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, Komisija, vēlākais, piecu darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas nolemj, vai ir uzliekams pagaidu antidempinga maksājums.

6. Komisija tūlīt informē Padomi un dalībvalstis par visiem lēmumiem, ko tā pieņem saskaņā ar 1. līdz 5. punktu. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt atšķirīgu lēmumu.

7. Pagaidu maksājumus var uzlikt uz sešiem mēnešiem un pagarināt šo laikposmu vēl par trim mēnešiem, vai arī uzlikt uz deviņiem mēnešiem. Taču maksājumu piemērošanu var pagarināt vai uzlikt tikai uz deviņiem mēnešiem, ja eksportētāji, kas veido nozīmīgu attiecīgo tirdzniecības darījumu procentu, to pieprasa vai neiebilst pret Komisijas paziņojumu.

8. pants

Cenu labojumi

1. Gadījumā, ja provizoriski ir konstatēts, ka dempinga pastāv un ka tas ir radījis zaudējumus, Komisija var piekrist, ka eksportētāji brīvprātīgi uzņemas pietiekamas saistības pārskatīt savas cenas vai pārtraukt eksportu par dempinga cenām, ja pēc iepriekšējām konsultācijām ar Padomdevēju komiteju tā ir pārliecināta, ka tādējādi tiek novērsta dempinga zaudējumus radošā ietekme. Šādā gadījumā un tikmēr, kamēr saistības ir spēkā, attiecīgi vai nu pagaidu maksājumi, kurus Komisija piemērojusi saskaņā ar 7. panta 1. punktu, vai galīgie maksājumi, kurus Padome piemērojusi saskaņā ar 9. panta 4. punktu, neattiecas uz tādu attiecīgo produktu importu, kurus ražojis uzņēmums, kas minēts Komisijas lēmumā, ar kuru tā piekrīt uzņemtajām saistībām, ar vēlākiem grozījumiem. Saskaņā ar šādām saistībām cenu paaugstinājums nav lielāks kā nepieciešams, lai likvidētu dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja šāds paaugstinājums ir pietiekams, lai novērstu zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

2. Cenu labojumus var ierosināt Komisija, bet eksportētāju pienākums nav veikt šādus cenu labojumus. Fakts, ka eksportētāji nepiedāvā cenu labojumus vai neņem vērā aicinājumu tos veikt, nekādi neskar lietas izskatīšanu. Taču var konstatēt, ka zaudējumu draudi ir daudz reālāki, ja imports par dempinga cenām turpinās. No eksportētājiem nepieprasa un nepieņem cenu labojumus, ja vien provizoriski netiek konstatēts, ka dempinga pastāv un ka tas ir radījis zaudējumus. Izņemot ārkārtas gadījumus cenu labojumus drīkst piedāvāt tikai līdz tā termiņa beigām, kurā, ievērojot 20. panta 5. punktu, var iesniegt protestus.

3. Piedāvātos cenu labojumus nav jāpieņem, ja to pieņemšana ir nepraktiska, ja faktisko vai potenciālo eksportētāju skaits ir pārāk liels vai arī citu iemeslu dēļ, ietverot iemeslus, kas saistīti ar vispārējo politiku. Attiecīgo eksportētāju var informēt par iemesliem, kuru dēļ ir ieteikts noraidīt piedāvājumu, un viņam var dot iespēju šajā sakarā izteikt savus komentārus. Noraidīšanas iemeslus izklāsta galīgajā lēmumā.

4. Pusēm, kuras piedāvā cenu labojumus, pieprasa sniegt šādu cenu labojumu nekonfidencialu variantu, lai ar to varētu iepazīties izmeklēšanā ieinteresētās puses.

5. Ja cenu labojumus pēc konsultācijām pieņem un ja Padomdevējai komitejai nav iebildumu, izmeklēšanu izbeidz. Pārējos gadījumos Komisija tūlīt iesniedz Padomei ziņojumu par konsultāciju rezultātiem kopā ar priekšlikumu par izmeklēšanas izbeigšanu. Izmeklēšanu uzskata par izbeigtu, ja viena mēneša laikā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nepieņem atšķirīgu lēmumu.

6. Ja cenu labojumus pieņem, dempinga un zaudējumu izmeklēšanu parasti izbeidz. Šādos gadījumos, konstatējot, ka dempings vai zaudējumi nepastāv, cenu labojumi automātiski zaudē spēku, izņemot gadījumus, kad šāds konstatējums galvenokārt pamatots ar spēkā esošajiem cenu labojumiem. Šādos gadījumos var pieprasīt, lai cenu labojumus patur spēkā pieņemamu laikposmu. Gadījumā, ja konstatē dempingu un zaudējumus, cenu labojumu ieviešanu turpina saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

7. Komisija pieprasa, lai katrs eksportētājs, kura cenu labojumi ir pieņemti, regulāri sniedz informāciju par savu cenu labojumu izpildīšanu un atļauj pārbaudīt attiecīgos datus. Šādas prasības neievērošanu uzskata par cenu labojumu laušanu.

8. Ja konkrēti eksportētāji cenu labojumus pieņem izmeklēšanas laikā, 11. panta nolūkā uzskata, ka tie stājas spēkā no datuma, kurā pabeigta izmeklēšana attiecībā uz eksportētājvalsti.

9. Gadījumā, ja kāda puse neizpilda vai atsauc saistības, vai gadījumā, ja Komisija atsauc savu piekrišanu saistībām, tad pēc konsultēšanās šo piekrišanu pēc vajadzības atsauc vai nu ar Komisijas lēmumu, vai ar Komisijas regulu, un automātiski uzliek vai nu pagaidu maksājumu, kuru Komisija piemērojusi saskaņā ar 7. pantu, vai galīgo maksājumu, kuru Padome piemērojusi saskaņā ar 9. panta 4. punktu, ar noteikumu, ka attiecīgajam eksportētājam ir bijusi iespēja sniegt komentārus, izņemot, ja viņš pats ir atsaucis saistības.

Ikviena ieinteresētā puse var iesniegt informāciju, kas sniedz *prima facie* pierādījumus par saistību neizpildi. Turpmāku izmeklēšanu,

lai konstatētu, vai saistības ir vai nav izpildītas, parasti pabeidz sešu mēnešu laikā, bet ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc tam, kad iesniegts attiecīgi pamatots pieprasījums. Saistību izpildes novērošanai Komisija var pieprasīt dalībvalstu kompetento iestāžu palīdzību.

10. Pēc konsultācijām saskaņā ar 7. pantu var uzlikt pagaidu maksājumu, pamatojoties uz labāko pieejamo informāciju, ja ir iemesls uzskatīt, ka saistības netiek ievērotas, vai arī gadījumā, kad cenu labojumi tiek laužti vai atsaukti, ja izmeklēšana, kas noveda pie cenu labojumiem, nav pabeigta.

9. pants

Lietas izbeigšana, nesākot pasākumus; galīgo maksājumu uzlikšana

1. Ja sūdzību atsauc, lietu var izbeigt, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā ar Kopienas interesēm.

2. Ja pēc konsultācijām aizsardzības pasākumi nav nepieciešami un Padomdevēja komiteja neceļ iebildumus, lietu izbeidz. Pārējos gadījumos Komisija tūlīt iesniedz Padomei ziņojumu par konsultāciju rezultātiem kopā ar priekšlikumu par lietas izbeigšanu. Lietu uzskata par izbeigtu, ja viena mēneša laikā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu nepieņem atšķirīgu lēmumu.

3. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, zaudējumus parasti uzskata par nenozīmīgiem, ja attiecīgā importa apjoms ir mazāks par 5. panta 7. punktā norādītajiem apjomiem. Šādu lietas izskatīšanu izbeidz nekavējoties, ja konstatē, ka dempinga starpība ir mazāka par 2 %, izsakot to procentos no eksporta cenas, ar noteikumu, ka tad, ja atsevišķiem eksportētājiem dempinga starpība ir mazāka par 2 %, izbeidz tikai izmeklēšanu, bet uz viņiem joprojām attiecas lietas izskatīšana, un, saskaņā ar 11. pantu, viņi var tikt pakļauti atkārtotai izmeklēšanai attiecībā uz attiecīgo valsti.

4. Ja fakti galīgi pierāda dempinga un tā radīto zaudējumu esamību un Kopienas interesēs ir iesaistīti saskaņā ar 21. pantu, tad Padome pēc Komisijas iesniegta priekšlikuma un konsultācijām ar Padomdevēju komiteju nosaka galīgo antidempinga maksājumu. Padome priekšlikumu pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Ja spēkā ir pagaidu maksājumi, tad priekšlikumu galīgajai rīcībai iesniedz vismaz vienu mēnesi pirms šādu maksājumu termiņa beigām. Antidempinga maksājumu apmērs nepārsniedz konstatēto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei.

5. Preču importam no visiem avotiem, par kuru konstatēts, ka tas ir imports par dempinga cenām un rada zaudējumus, ikreiz piemēro attiecīgu antidempinga maksājumu, nepieļaujot diskrimināciju, ja vien tas nav imports no avotiem, kuru piedāvātās saistības ir pieņemtas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem. Ar regulu, ar ko piemēro maksājumu, nosaka katra piegādātāja maksājumu vai arī, ja tas nav iespējams, parasti 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta minētajos gadījumos nosaka attiecīgās piegādātājvalsts maksājumu.

Ja piemēro 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, individuālo maksājumu tomēr nosaka eksportētājiem, kas, pienācīgi pamatojot, var pierādīt:

- a) ka tie, ja firmas vai kopuzņēmumi pilnīgi vai daļēji pieder ārvalstniekiem, var brīvi repatriēt kapitālu un peļņu;
- b) ka eksporta cenas un daudzumi, un pārdošanas noteikumi ir brīvi noteikti;
- c) ka vairākums akciju pieder privātpersonām; valsts ierēdņi, kas ir valdē vai ieņem galvenos amatus vadībā, ir mazākumā, vai arī ir jāpierāda, ka uzņēmējsabiedrība tomēr ir pietiekami neatkarīga no valsts iejaukšanās;
- d) ka valūtas maiņas kursu pārrēķina atbilstīgi tirgus likmei; un
- e) ka valsts iejaukšanās nepieļauj pasākumu apiešanu, ja individuālajiem eksportētājiem piemēro dažādas maksājuma likmes.

6. Ja Komisija ir ierobežojusi pārbaudi saskaņā ar 17. pantu, jebkurš antidempinga maksājums, ko piemēro precēm, kuras importē eksportētāji vai ražotāji, kas tika informējuši par sevi saskaņā ar 17. pantu, bet kas netika iekļauti pārbaudāmo sarakstā, nepārsniedz vidējo, svērto dempinga starpību, kas konstatēta izlasē pārbaudītajām pusēm. Šajā punktā Komisija neņem vērā nulles un nelielas starpības, ne arī 18. pantā minētajos apstākļos konstatētās starpības. Precēm, ko importē eksportētāji vai ražotāji, uz kuriem attiecas 17. pantā paredzētie individuālie noteikumi, piemēro individuālos maksājumus.

10. pants

Atpakaļejoš spēks

1. Pagaidu pasākumus un galīgos antidempinga maksājumus piemēro tikai tām precēm, kas tiek laistas brīvā apgrozībā pēc tam, kad ir stājies spēkā lēmums, kas pieņemts, ievērojot attiecīgi 7. panta 1. punktu vai 9. panta 4. punktu un ņemot vērā šajā regulā noteiktos izņēmumus.

2. Ja ir piemērots pagaidu maksājums un beigās konstatētie fakti apliecina dempinga un zaudējumu pastāvēšanu, neatkarīgi no tā, vai ir uzliekams galīgais antidempinga maksājums, Padome lemj par to, kāda daļa no pagaidu maksājuma ir iekasējama galīgi. Šajā nolūkā "zaudējumi" nenozīmē Kopienas ražošanas nozares

būtisku aizkavēšanu, ne arī būtisku zaudējumu draudus, izņemot gadījumu, kad konstatē, ka bez pagaidu pasākumiem tie būtu pārvērtušies būtiskos zaudējumos. Visos pārējos gadījumos, kas saistīti ar šādiem draudiem vai aizkavēšanu, atceļ visus pagaidu maksājumus, un galīgos maksājumus var ieviest tikai, sākot no datuma, kad ir sastādīts galīgais lēmums, kas apliecina draudu vai būtiskas aizkavēšanas esamību.

3. Ja galīgais antidempinga maksājums pārsniedz pagaidu maksājumu, starpību neiekasē. Galīgo maksājumu pārrēķina, ja tas ir mazāks par pagaidu maksājumu. Ja galīgais lēmums ir negatīvs, pagaidu maksājumu neapstiprina.

4. Galīgo antidempinga maksājumu var piemērot precēm, kas nonākušas patēriņā ne agrāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas datuma, bet ne pirms izmeklēšanas uzsākšanas ar noteikumu, ka imports ir reģistrēts saskaņā ar 14. panta 5. punktu, Komisija ir devusi attiecīgajiem importētājiem iespēju sniegt savus komentārus un:

- a) minētā prece jau ilgāku laiku ir bijusi prece par dempinga cenām, vai importētājs ir apzinājies, vai viņam bija jāapzinās, ka viņš īsteno dempingu, attiecībā uz dempinga pakāpi un zaudējumiem, kurus uzskata par dempinga radītajiem zaudējumiem, vai konstatētajiem zaudējumiem; un
- b) papildus tam importa līmenim, kas radījis zaudējumus izmeklēšanas laikā, importa apjoms turpina ievērojami pieaugt un, ņemot vērā laiku, apjomu un citus apstākļus, ticams, ka tas nopietni samazinās piemērojamā antidempinga maksājuma korektīvo iespaidu.

5. Gadījumos, kad tiek laužti vai atsaukti cenu labojumi, galīgos maksājumus var piemērot precēm, kas nonākušas patēriņā ne agrāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas, ar noteikumu, ka importētās preces ir reģistrētas saskaņā ar 14. panta 5. punktu un ka šādu atpakaļejošu novērtējumu nepiemēro precēm, kas importētas pirms cenu labojumu laušanas vai atsaukšanas.

11. pants

Termiņi, pārbaudes un atlīdzināšana

1. Antidempinga pasākums paliek spēkā tik ilgi un tādā apmērā, kāds nepieciešams, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus.

2. Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtotības. Šādu termiņa beigu pārskatu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma vai viņu vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi šāda pārskata rezultāti.

Termiņa beigu pārskatu sāk, ja pieprasījums satur pietiekamus pierādījumus tam, ka pasākumu beigas varētu novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās, piemēram, šādu varbūtību var demonstrēt pierādījumi par turpinātu dempingu un zaudējumiem vai pierādījumi, ka zaudējumu novēršana ir daļēji vai pilnīgi atkarīga no pasākumu piemērošanas, vai pierādījumi, ka eksportētāju situācija vai tirgus apstākļi norāda, ka dempings, kas rada zaudējumus, var turpināties.

Veicot izmeklēšanu saskaņā ar šo punktu, eksportētājiem, importētājiem, eksportētājvalsts pārstāvjiem un ražotājiem Kopienā nodrošina iespēju izvērst paskaidrojumus, atspēkot vai sniegt komentārus par jautājumiem, kas izklāstīti pārskata pieprasījumā, un secinājumus izdara, ņemot vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus, kas iesniegti saistībā ar jautājumu, vai pasākumu izbeigšana var vai nevar novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās.

Paziņojumu par gaidāmajām termiņa beigām savlaicīgi publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* pasākumu piemērošanas termiņa pēdējā gadā, kā noteikts šajā punktā. Pēc tam ražotājiem Kopienā ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām, ir tiesības iesniegt pārskata pieprasījumu saskaņā ar otro daļu. Publicē arī paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu, ievērojot šo punktu.

3. Ja uzskata par lietderīgu, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, vai pēc kāda eksportētāja vai importētāja pieprasījuma ar noteikumu, ka pēc galīgā pasākuma ieviešanas ir pagājis attiecīgs laikposms vai vismaz viens gads, vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato nepieciešamību pēc šādas starpposma pārskata, var pārskatīt arī nepieciešamību turpināt pasākumu piemērošanu.

Starpposma pārbaudi uzsāk, ja pieprasījumā ir sniegti pietiekami pierādījumi tam, ka pasākuma turpmāka piemērošana, lai neitralizētu dempingu, ilgāk nav nepieciešama, un/vai nav domājams, ka zaudējumi turpināsies vai atkārtosies, ja pasākumu atceltu vai mainītu, vai ka ar esošo pasākumu nepietiek vai vairs nepietiek, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus.

Ja izmeklēšanas pasākumus veic, ievērojot šo punktu, Komisija cita starpā var apsvērt, vai ar dempingu un zaudējumiem saistītie apstākļi ir ievērojami mainījušies un vai esošie pasākumi nodrošina cerētos rezultātus un novērš zaudējumus, kas ir konstatēti iepriekš saskaņā ar 3. pantu. Šajā sakarā, pieņemot galīgo lēmumu, ņem vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus.

4. Pārskatu veic arī, lai konstatētu attiecīgās eksportētājvalsts to jauno eksportētāju dempinga individuālās starpības, kuri netika eksportējuši precī izmeklēšanas laikposmā, ar kuru pamatoti pasākumi.

Pārskatu uzsāk, ja jaunais eksportētājs vai ražotājs var parādīt, ka nav saistīts ar kādu no tiem eksportētājvalsts eksportētājiem vai ražotājiem, uz kuriem attiecas precei piemērotie antidempinga pasākumi, un ka tas faktiski ir eksportējis precī uz Kopienu pēc izmeklēšanas laikposma, vai ja tas var nodemonstrēt, ka ir uzņēmies neatsaucamas līgumsaistības eksportēt uz Kopienu ievērojamu ražojumu daudzumu.

Jaunā eksportētāja pārbaudi sāk un veic paātrināti pēc tam, kad ir notikušas konsultācijas ar Padomdevēju komiteju un kad Kopienas ražotājiem ir bijusi iespēja sniegt savus komentārus. Komisijas regula par pārbaudes uzsākšanu atceļ spēkā esošos maksājumus attiecībā uz attiecīgo jauno eksportētāju, grozot regulu, kas ir uzlikusi šādus maksājumus, un pakļaujot importu reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu, lai nodrošinātu antidempinga maksājuma atpakaļejošu piemērošanu, sākot no pārskata uzsākšanas datuma, ja tā rezultātā tiek konstatēts dempings.

Šā punkta noteikumus nepiemēro, ja maksājumi uzlikti saskaņā ar 9. panta 6. punktu.

5. Šīs regulas attiecīgos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanu veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņiem, piemēro ikviena pārskata gadījumā, ko veic atbilstīgi 2., 3. un 4. punktam. Pārskatus atbilstīgi 2. un 3. punktam veic paātrināti, un parasti tos pabeidz 12 mēnešu laikā pēc pārskatu sākšanas datuma. Katrā ziņā pārskatus atbilstīgi 2. un 3. punktam visos gadījumos pabeidz 15 mēnešu laikā pēc to sākšanas. Pārskatus atbilstīgi 4. punktam visos gadījumos pabeidz deviņu mēnešu laikā pēc to sākšanas. Ja pārskats, ko veic saskaņā ar 2. punktu, ir sākt, kamēr tajā pašā procedūrā turpinās pārskats saskaņā ar 3. punktu, tad pārskatu saskaņā ar 3. punktu pabeidz tajā pašā laikā, kas paredzēts attiecībā uz pārskatu saskaņā ar 2. punktu.

Komisija rīcības priekšlikumu Padomei iesniedz ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms pirmajā daļā noteikto termiņu izbeigšanās.

Ja izmeklēšana nav pabeigta pirmajā daļā noteikto termiņu laikā, tad pasākumi:

- nav spēkā, ja tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 2. punktu,
- nav spēkā, ja paralēli tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 2. un 3. punktu, ja vai nu izmeklēšana saskaņā ar 2. punktu ir sākt, kamēr saskaņā ar to pašu procedūru notiek pārskatīšana saskaņā ar 3. punktu, vai ja minētie pārskati sākti vienlaicīgi, vai
- paliek nemainīti, ja tiek veiktas izmeklēšanas saskaņā ar 3. un 4. punktu.

Paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu saskaņā ar šo punktu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. Pārskatos, ko veic, ievērojot šo pantu, uzsāk Komisija pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju. Atkarībā no pārskata rezultātiem Kopienas iestāde, kas atbild par pasākumu ieviešanu, pasākumus atceļ vai turpina, ievērojot 2. pantu, vai atceļ, turpina vai groza, ievērojot 3. un 4. pantu. Ja pasākumus atceļ attiecībā uz individuāliem eksportētājiem, bet ne visai valstij kopumā, šie eksportētāji joprojām ir pakļauti lietas izskatīšanai un, ievērojot šo pantu, uz viņiem automātiski var attiecināt atkārtotu izmeklēšanu jebkura jauna pārskata laikā attiecībā uz doto valsti.

7. Ja pasākumu pārskats, ievērojot 3. punktu, tiek veikts pasākumu piemērošanas laikposma beigās, kā norādīts 2. punktā, šāda pārbaude aptver arī 2. punktā izklāstītos apstākļus.

8. Neatkarīgi no 2. punkta importētājs var pieprasīt atmaksāt iekasētos maksājumus, ja izrādās, ka dempinga starpība, uz kuras pamata maksājums veikts, ir likvidēta vai samazināta līdz līmenim, kas ir zemāks par līmeni, no kura sāk piemērot spēkā esošos maksājumus.

Pieprasot atmaksāt antidempinga maksājumus, importētājs iesniedz Komisijai iesniegumu. Iesniegumu iesniedz ar tās dalībvalsts starpniecību, kuras teritorijā preces tika laistas brīvā apgrozībā, sešu mēnešu laikā, sākot no datuma, kad kompetentās iestādes attiecīgi noteica piemērojamo galīgo maksājumu apmēru, vai sākot no datuma, kurā tika pieņemts galīgais lēmums iekasēt pagaidu maksājumus. Dalībvalstis tūlīt nosūta iesniegumu Komisijai.

Uzskata, ka iesniegums par atmaksāšanu tikai tad ir attiecīgi papildināts ar pierādījumiem, ja tajā ir atrodama precīza informācija par pieprasīto atmaksājamo antidempinga maksājumu summu un visi muitas dokumenti attiecībā uz šādas summas aprēķiniem un samaksāšanu. Tajā ir arī reprezentatīvu laikposmu aptveroši pierādījumi par parastajām cenām un eksporta cenām, ko eksportētājs vai ražotājs, uz kuru attiecas maksājums, ir noteicis eksportam uz Kopieni. Gadījumos, kad importētājs nav saistīts ar attiecīgo eksportētāju vai ražotāju, un šāda informācija nav tūlīt pieejama, vai ja eksportētājs vai ražotājs nevēlas to sniegt importētājam, iesniegumā ir eksportētāja vai ražotāja apliecinājums, ka dempinga starpība ir samazināta vai likvidēta, kā norādīts šajā pantā, un ka būtiskos pierādījumus iesniegs Komisijai. Ja šādi pierādījumi pieņemamā laikposmā netiek saņemti no eksportētāja vai ražotāja, iesniegumu noraida.

Pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju Komisija nolemj vai un kādā apmērā iesniegums būtu jāapmierina, vai arī tā var nolemt kādā brīdī uzsākt starpposma pārskatu, ko veic saskaņā ar pārskatam piemērojamiem noteikumiem, šāda pārskata rezultātā iegūto informāciju un konstatējumus izmanto, lai nolemtu, vai un kādā apmērā maksājumu atmaksāšana ir pamatota. Maksājumu atmaksāšana parasti notiek 12 mēnešu laikā un nekādā gadījumā nepārsniedz 18 mēnešus, sākot no datuma, kurā preces importētājs, kam uzlikts antidempinga maksājums, ir iesniedzis atmaksāšanas pieprasījumu, pievienojot attiecīgus pierādījumus. Parasti atļautā atmaksājuma summu izmaksā dalībvalstis 90 dienu laikā pēc Komisijas lēmuma.

9. Visos pārskatos un izmeklēšanās par atmaksāšanu, kuras, ievērojot šo pantu, veic Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviests maksājums, attiecīgi ņemot vērā 2. pantu un jo īpaši tā 11. un 12. punktu, kā arī 17. pantu.

10. Izmeklēšanā, ko veic, ievērojot šo pantu, Komisija pārbauda eksporta cenu ticamību saskaņā ar 2. pantu. Taču, nolemjot veidot eksporta cenu saskaņā ar 2. panta 9. punktu, tā šo cenu aprēķina, neieturot samaksāto antidempinga maksājumu summu, ja tiek sniegti izšķiroši pierādījumi, ka maksājums ir attiecīgi atspoguļots tālākpārdošanas cenās un turpmākajās pārdošanas cenās Kopienā.

12. pants

Atkārtotā izmeklēšana

1. Ja Kopienas ražošanas nozare vai cita ieinteresētā puse parasti divu gadu laikā no pasākumu stāšanās spēkā iesniedz pietiekamu informāciju, kas norāda, ka pēc sākotnējās izmeklēšanas laikposma un pirms vai pēc pasākumu piemērošanas Kopienā importēto produktu eksporta cenas ir samazinājušās vai palikušas nemainīgas, vai nepietiekami mainījušās tālākpārdošanas cenas vai turpmākās pārdošanas cenas, tad pēc konsultācijām var tikt atsākta izmeklēšana, lai pārbaudītu, vai pasākums ir ietekmējis iepriekšminētās cenas.

Izmeklēšanu saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem nosacījumiem var atsākt arī pēc Kopienas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma.

2. Ja veic atkārtotu izmeklēšanu, ievērojot šo pantu, eksportētājiem, importētājiem un Kopienas ražotājiem nodrošina iespēju precizēt situāciju attiecībā uz tālākpārdošanas cenām vai turpmākajām pārdošanas cenām – ja izdara secinājumu, ka pasākumam būtu vajadzējis izraisīt pārmaiņas šajās cenās, lai novērstu saskaņā ar 3. pantu iepriekš konstatētos zaudējumus, saskaņā ar 2. pantu pārvērtē eksporta cenas un pārrēķina dempinga starpības, ņemot vērā par jaunu novērtētās eksporta cenas.

Ja uzskata, ka 12. panta 1. punkta nosacījumi ir izpildīti eksporta cenu krituma dēļ, kas noticis pēc sākotnējā izmeklēšanas laikposma un pirms vai pēc pasākumu piemērošanas, tad var pārrēķināt dempinga starpības, lai ņemtu vērā šīs zemākās eksporta cenas.

3. Ja atkārtota izmeklēšana saskaņā ar šo pantu uzrāda paliecinātu dempingu, Padome pēc Komisijas priekšlikuma pēc konsultēšanās var grozīt spēkā esošos pasākumus saskaņā ar jaunajiem atzinumiem par eksporta cenām. Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Antidempinga maksājuma summa saskaņā ar šo pantu nepārsniedz divkārtu sākotnēji Padomes uzliktā maksājuma summu.

4. Visu atkārtotu izmeklēšanu gadījumā, ko veic saskaņā ar šo pantu, piemēro attiecīgos 5. un 6. panta noteikumus, izņemot, ja šādas izmeklēšanas veic paātrināti un parasti pabeidz sešu mēnešu laikā no atkārtotās izmeklēšanas sākuma datuma. Katrā ziņā šādas atkārtotās izmeklēšanas visos gadījumos pabeidz deviņu mēnešu laikā no atkārtotās izmeklēšanas sākšanas.

Komisija rīcības priekšlikumu Padomei iesniedz ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms pirmajā daļā noteikto termiņu izbeigšanās.

Ja atkārtotā izmeklēšana nav pabeigta pirmajā daļā noteikto termiņu laikā, tad pasākumi paliek nemainīti. Paziņojumu par pasākumu saglabāšanu saskaņā ar šo punktu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. Saskaņā ar šo pantu domājamās normālās vērtības izmaiņas ņem vērā tikai tad, ja termiņos, kas norādīti paziņojumā par izmeklēšanas uzsākšanu, Komisijai dara pieejamu pilnīgu informāciju par pārskatītajām normālajām vērtībām, to papildinot ar pamatotiem pierādījumiem. Ja izmeklēšana ietver normālo vērtību atkārtotu pārbaudi, importu var pakļaut reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu, kamēr nav zināmi atkārtotas izmeklēšanas rezultāti.

13. pants

Pasākumu apiešana

1. Saskaņā ar šo regulu uzlikto antidempinga maksājumu darbības jomu var paplašināt arī attiecībā uz nedaudz pārveidota vai nepārveidota līdzīga produkta importu no trešām valstīm vai uz nedaudz pārveidota līdzīga produkta vai šāda produktu sastāvdaļu importu no valsts, uz kuru attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Antidempinga maksājumus, kuri nepārsniedz saskaņā ar 9. panta 5. punktu uzlikto atlikušo antidempinga maksājuma likmi, var attiecināt arī uz importu no uzņēmumiem, kas gūst labumu no atsevišķiem maksājumiem valstīs, uz kurām attiecas pasākumi, ja notiek šo pasākumu apiešana. Apiešanu definē kā pārmaiņas tirdzniecības modeli starp trešām valstīm un Kopienai vai starp atsevišķiem uzņēmumiem valstī, kas pakļauta pasākumiem, un Kopienai, kuri izriet no prakses, procesa vai darba un kam bez maksājuma uzlikšanas nav cita pietiekama cēloņa vai ekonomiskā pamatojuma, ja ir pierādījumi, ka maksājuma koriģējošā ietekme mazinās līdzīgo produktu cenu un/vai daudzumu izteiksmē, un ja vajadzības gadījumā saskaņā ar 2. panta noteikumiem ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz līdzīgam produktam agrāk noteiktajām normālajām vērtībām.

Pirmajā daļā minētā prakse, process vai darbs, *inter alia*, ietver attiecīgā produkta nelielu pārveidošanu, lai to varētu klasificēt zem muitas kodiem, kuri parasti nav pakļauti pasākumiem, ar noteikumu, ka šādu pārveidojumu rezultātā nemainās produkta būtiskās īpašības; pasākumiem pakļauta produkta sūtījumu caur trešām valstīm; eksportētāju vai ražotāju veiktu savu tirdzniecības modeļu vai pārdošanas kanālu reorganizāciju valstī, kas pakļauta pasākumiem, lai vēlāk savus produktus eksportētu uz Kopienai caur ražotājiem, kuri gūst labumu no atsevišķām

maksājuma likmēm, kas ir zemākas nekā attiecīgā ražotāja produktiem piemērojamā likme, un 2. punktā norādītajos apstākļos, detaļu montāžu Kopienā vai kādā trešā valstī.

2. Uzskata, ka montāžas operācija Kopienā vai trešā valstī apiet spēkā esošos pasākumus, ja:

- a) operācija ir sākusies vai ir ievērojami pieaudzis tās apmērs pēc vai īsi pirms antidempinga izmeklēšanas uzsākšanas, un attiecīgās detaļas nāk no valsts, uz kuru attiecas pasākumi; un
- b) detaļas veido 60 % vai vairāk no kopējās samontētā izstrādājuma detaļu vērtības, bet neuzskata, ka notiek pasākumu apiešana, ja montāžas vai nobeiguma apstrādes laikā ievestajām detaļām pievienotā vērtība par 25 % pārsniedz ražošanas izmaksas; un
- c) maksājuma korektīvo ietekmi mazina līdzīgo samontēto preču cenas un/vai daudzumi, un ir pierādījumi par dempingu attiecībā uz agrāk noteiktajām līdzīgo vai pielīdzināmo preču normālajām vērtībām.

3. Izmeklēšanu saskaņā ar šo pantu sāk pēc Komisijas priekšlikuma vai pēc dalībvalsts vai ikvienas ieinteresētās puses pieprasījuma, pamatojoties uz pietiekamiem pierādījumiem attiecībā uz 1. punktā izklāstītajiem faktoriem. Izmeklēšanu sāk pēc konsultācijām ar Padomdevēju komiteju ar Komisijas regulu, kurā var būt arī norādījumi muitas dienestiem pakļaut importu reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai arī pieprasīt garantijas. Izmeklēšanu veic Komisija, kurai var palīdzēt muitas dienesti, un izmeklēšanu pabeidz deviņu mēnešu laikā. Ja galīgi noskaidroti fakti attaisno pasākumu darbības jomas paplašināšanu, tad to veic Padome uz Komisijas iesniegta priekšlikuma pamata pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju. Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien tā ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Paplašinājums stājas spēkā dienā, kad saskaņā ar 14. panta 5. punktu tika ieviesta reģistrācija vai kad tika pieprasītas garantijas. Attiecīgos šās regulas procesuālos noteikumus par izmeklēšanas sākšanu un veikšanu piemēro atbilstīgi šim pantam.

4. Imports nav pakļauts reģistrācijai saskaņā ar 14. panta 5. punktu vai pasākumiem, ja tās tirgo uzņēmumi, kuri gūst priekšrocības no atbrīvojumiem. Atbrīvojumu pieprasījumus, kas pienācīgi pamatoti ar pierādījumiem, iesniedz termiņos, kas noteikti Komisijas regulā, ar kuru sāk izmeklēšanu. Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek ārpus Kopienas, atbrīvojumus var piešķirt tiem attiecīgā produkta ražotājiem, kuri var pierādīt, ka viņi nav saistīti ne ar vienu ražotāju, kas ir pakļauts pasākumiem, un kuri pierāda, ka viņi nav iesaistīti šā panta 1. un 2. punktā definētajā apiešanas praksē. Ja apiešanas prakse, process vai darbs notiek Kopienā, atbrīvojumus var piešķirt tiem importētājiem, kuri var pierādīt, ka viņi nav saistīti ar ražotājiem, kas ir pakļauti pasākumiem.

Šos atbrīvojumus piešķir ar Komisijas lēmumu pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju vai ar Padomes lēmumu, ar kuru ievieš pasākumus, un tie paliek spēkā attiecīgajā lēmumā noteiktajā laikposmā un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem.

Ja ir izpildīti 11. panta 4. punktā paredzētie nosacījumi, atbrīvojumus var piešķirt arī pēc izmeklēšanas pabeigšanas, kuras rezultātā paplašināta pasākumu darbības joma.

Ja kopš pasākumu darbības jomas paplašināšanas ir pagājis vismaz viens gads un ja atbrīvojumu pieprasa vai, iespējams, pieprasīs ievērojams skaits pušu, Komisija var pieņemt lēmumu sākt pārskatīt pasākumu darbības jomas paplašināšanu. Ikvienu šādu pārskatīšanu izdara saskaņā ar 11. panta 5. punkta noteikumiem, kas piemērojami pārskatīšanai atbilstīgi 11. panta 3. punktam.

5. Šis pants nekavē parastā kārtībā piemērot spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

14. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Pagaidu vai galīgos antidempinga maksājumus uzliek ar regulu, un dalībvalstis tos iekasē, ievērojot regulā par šādu maksājumu ieviešanu noteikto iekasēšanas veidu, likmi un pārējos kritērijus. Šādus maksājumus iekasē arī neatkarīgi no muitas nodokļiem, nodokļiem un citiem maksājumiem, ko parasti uzliek importam. Nevienam precī nepakļauj abiem – gan antidempinga, gan kompensācijas maksājumiem, risinot vienu un to pašu situāciju, kas izriet no dempinga vai eksporta subsīdijām.

2. Regulas par pagaidu vai galīgo antidempinga maksājumu uzlikšanu un regulas vai lēmumus par cenu labojumu pieņemšanu, izmeklēšanas vai lietas izskatīšanas izbeigšanu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Šādās regulās vai lēmumos, pienācīgi ievērojot informācijas konfidencialitāti, jo īpaši norāda, ja iespējams, eksportētāju vārdus vai arī iesaistītās valstis, preces aprakstu un to visu būtisko faktu un apsvērumu kopsavilkumu, kas attiecas uz dempinga un zaudējumu noteikšanu. Visos gadījumos regulas vai lēmuma kopiju nosūta zināmajām ieinteresētajām pusēm. Šā punkta noteikumi *mutatis mutandis* attiecas uz pārskatiem.

3. Ievērojot šo regulu, var pieņemt īpašus noteikumus, jo īpaši attiecībā uz izcelsmes koncepcijas kopējo definīciju, kas sniegta Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

4. Kopienas interesēs saskaņā ar šo regulu noteiktos pasākumus pēc konsultācijām ar Padomdevēju komiteju ar Komisijas lēmumu var atlikt uz deviņiem mēnešiem. Atlikšanu drīkst pagarināt uz turpmāku laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu, ja Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem šādu lēmumu. Priekšlikumu Padome pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija to ir iesniegusi, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu priekšlikumu nenoraida. Pasākumus var atlikt tikai gadījumā, ja tirgus apstākļi uz laiku ir mainījušies tādā apmērā, ka nav domājams, ka pasākumu atlikšanas rezultātā atkal radīsies zaudējumi, un ar noteikumu, ka Kopienas ražošanas nozarei ir bijusi iespēja sniegt komentārus un šie komentāri ir ņemti vērā. Pasākumus drīkst atjaunot katrā laikā pēc konsultācijām, ja atlikšanas iemesls vairs nepastāv.

5. Pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju Komisija var likt muitas dienestiem veikt attiecīgus pasākumus, lai reģistrētu importu tā, lai pēc tam pasākumus varētu vērst pret importu, sākot no reģistrēšanas datuma. Importu var pakļaut reģistrēšanai pēc Kopienas ražošanas nozares pieprasījuma, ja tas satur pietiekamus pierādījumus šādas rīcības pamatošanai. Reģistrēšanu ievieš ar regulu, kas konkrētīzē rīcības mērķi un vajadzības gadījumā – iespējamo nākotnes saistību apmēru. Importu nepakļauj reģistrēšanai ilgāk par deviņiem mēnešiem.

6. Katru mēnesi dalībvalstis iesniedz ziņojumus Komisijai par izmeklēšanai un pasākumiem pakļauto preču importa tirdzniecību, kā arī par maksājumu summām, kas iekasētas, ievērojot šo regulu.

7. Neskarot 6. punktu, Komisija katrā atsevišķā gadījumā var pieprasīt dalībvalstīm sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai efektīvi pārraudzītu pasākumu piemērošanu. Šajā sakarā piemēro 6. panta 3. un 4. punktu. Uz visu informāciju, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šo pantu, attiecas 19. panta 6. punkta noteikumi.

15. pants

Konsultācijas

1. Visas šajā regulā paredzētās konsultācijas notiek Padomdevējā komitejā, kurā ietilpst pārstāvji no katras dalībvalsts un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis. Konsultācijas sarīko nekavējoties pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc Komisijas iniciatīvas tādā laikposmā, kas ļauj turēties pie šajā regulā noteiktajiem termiņiem.

2. Komitejas sēdi sasauc priekšsēdētājs. Viņš dalībvalstīm cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā 10 darbdienu pirms sanāksmes, sniedz visu būtisko informāciju.

3. Ja nepieciešams, konsultācijas var notikt tikai rakstveidā; šādā gadījumā Komisija to dara zināmu visām dalībvalstīm un norāda termiņu, kurā tām ir tiesības izteikt savus atzinumus vai pieprasīt mutisku konsultāciju, ko organizē priekšsēdētājs, ar noteikumu, ka šādu mutisku konsultāciju sarīko tādā laikposmā, kas ļauj turēties pie šajā regulā noteiktajiem termiņiem.

4. Konsultācijā jo īpaši aplūko:

- a) dempinga pastāvēšanu un dempinga starpības noteikšanas metodes;
- b) zaudējumu pastāvēšanu un pakāpi;
- c) cēloņsakarību starp dempingu un zaudējumiem;
- d) pasākumus, kādi attiecīgajos apstākļos ir piemēroti, lai novērstu vai koriģētu dempinga radītos zaudējumus, kā arī šādu pasākumu ieviešanas veidus un līdzekļus.

16. pants

Pārbaudes vizītes

1. Ja Komisija uzskata par nepieciešamu, tā var sarīkot vizītes, lai pārbaudītu importētāju, eksportētāju, tirgotāju, aģentu, ražotāju, tirdzniecības asociāciju un organizāciju dokumentāciju un pārbaudītu par dempingu un zaudējumiem sniegto informāciju. Ja netiek saņemtas pienācīgas un savlaicīgas atbildes, pārbaudes vizīte var nenotikt.

2. Komisija pēc vajadzības veic izmeklēšanu trešās valstīs ar noteikumu, ka tā ir saņēmusi attiecīgo uzņēmumu piekrišanu, ka tā ir informējusi attiecīgās valdības pārstāvjus un ka valsts valdībai nav iebildumu pret šādu izmeklēšanu. Tiklīdz ir saņemta attiecīgo uzņēmumu piekrišana, Komisijai būtu jādara zināmus eksportētājvalsts iestādēm to uzņēmumu nosaukumus un adreses, kuri tiks apmeklēti, kā arī norunāto apmeklējuma laiku.

3. Attiecīgajiem uzņēmumiem dara zināmu tās informācijas raksturu, kas tiks pārbaudīta pārbaudes vizītes laikā, kā arī visu turpmāko informāciju, ko nepieciešams sniegt šādas vizītes laikā, lai gan to nevajadzētu saprast tā, ka pārbaudes laikā nevar pieprasīt sīkākas informācijas sniegšanu iegūtās informācijas sakarā.

4. Ja izmeklēšanu veic, ievērojot 1., 2. un 3. punktu, Komisijai sniedz palīdzību to dalībvalstu ierēdņi, kas pieprasa sev šādu iespēju.

17. pants

Pārbaude izlases veidā

1. Gadījumos, kad ir daudz sūdzību iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, preču vai darījumu veidu, izmeklēšanu var ierobežot ar pieņemamu pušu, produktu vai darījumu skaitu, ko nosaka, veicot statistiski derīgu atlasi, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai ar vislielāko pārstāvēto preču, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemt izpētīt attēlētajā laikā.

2. Komisija veic pušu, produktu vai darījumu veidu galīgo atlasi saskaņā ar šiem atlases noteikumiem, lai gan priekšroku dod paraugu atlasei, konsultējoties un saņemot piekrišanu no attiecīgajām pusēm, ar noteikumu, ka šādas puses informē par sevi un nodrošina pietiekamu informāciju trīs nedēļu laikā pēc izmeklēšanas sākšanas, tādējādi ļaujot izvēlēties raksturīgus paraugus.

3. Gadījumos, kad pārbaudi ierobežo saskaņā ar šo pantu, tomēr aprēķina individuālu dempinga starpību katram sākotnēji neizvēlētam eksportētājam vai ražotājam, kurš ir iesniedzis nepieciešamo informāciju šajā regulā noteiktajos termiņos, izņemot gadījumus, kad eksportētāju vai ražotāju skaits ir tik liels, ka atsevišķas pārbaudes būtu pārmērīgi apgrūtinošas un neļautu savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu.

4. Ja ir pieņemts lēmums par atlasi un dažas vai visas no atlasītajām pusēm neizrāda vēlēšanos sadarboties, līdz ar to, iespējams, būtiski ietekmējot izmeklēšanas iznākumu, var izvēlēties jaunus paraugus. Tomēr, ja nevēlēšanās sadarboties ir vērojama būtiskos apmēros vai arī trūkst laika, lai izvēlētos jaunu paraugu, piemēro attiecīgos 18. panta noteikumus.

18. pants

Nevēlēšanās sadarboties

1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus. Ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, šo informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus. Ieinteresētajām pusēm būtu jāapzinās, kādas sekas var radīt nevēlēšanās sadarboties.

2. To, ka netiek sniegta atbilde elektroniskā formā, neuzskata par nevēlēšanos sadarboties ar noteikumu, ka ieinteresētā puse nodemonstrē, ka atbildes sagatavošana pieprasītajā formā radītu nepamatotu, lieku apgrūtinājumu vai nepamatotas papildu izmaksas.

3. Ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, tā tomēr būtu jāņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pierādāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

4. Ja pierādījumi vai informācija netiek pieņemta, par iemesliem tūlīt informē šo pierādījumu vai informācijas iesniedzēju, un dod iespēju sniegt turpmākus paskaidrojumus norādītajā termiņā. Ja paskaidrojumus atzīst par neapmierinošiem, konstatējumus izpauž un publicē, norādot šādu pierādījumu noraidīšanas iemeslus.

5. Ja konstatējumi, ietverot tos, kas attiecas uz normālo vērtību, pamatojas uz 1. punkta noteikumiem, ietverot sūdzībā iekļauto informāciju, tos pārbauda, ja iespējams un, ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, salīdzinot ar citu pieejamo neatkarīgo avotu sniegto informāciju, piemēram, ar publicētajām cenu lapām, oficiālo importa statistiku un muitas iepēmumiem, vai informāciju, ko izmeklēšanas laikā iegūst no pārējām ieinteresētajām pusēm.

Attiecīgā gadījumā šāda informācija var iekļaut atbilstīgus datus par pasaules tirgu vai citiem reprezentatīviem tirgiem.

6. Ja ieinteresētā puse nevēlas sadarboties vai sadarbojas tikai daļēji un līdz ar to netiek sniegta būtiska informācija, izmeklēšanas iznākums šai pusei var būt nelabvēlīgāks nekā tad, ja tā būtu sadarbojusies.

19. pants

Konfidencialitāte

1. Ar informāciju, kas pēc sava rakstura ir konfidenciāla (piemēram, tā nodrošinātu ievērojamas priekšrocības konkurentam vai ļoti negatīvi ietekmētu personu, kura šādu informāciju ir sniegusi vai no kuras šāda informācija ir iegūta) vai kuru izmeklēšanai pakļautās puses sniedz konfidenciāli, iestādes apietas kā ar konfidenciālu, ja tam ir pamatots iemesls.

2. Ieinteresētajām pusēm, kuras sniedz konfidenciālu informāciju, pieprasa sagatavot tās nekonfidenciālu kopsavilkumu. Šādi kopsavilkumi ir pietiekami sīki izstrādāti, lai ļautu pieņemamā veidā saprast konfidenciāli iesniegtās informācijas būtību. Ārkārtas situācijā šīs puses var norādīt, ka šāda informācija nav pieejama kopsavilkuma veidā. Šādā ārkārtas situācijā jānorāda iemesli, kāpēc nav iespējams izveidot kopsavilkumu.

3. Ja uzskata, ka prasība pēc konfidencialitātes ir neattaisnota un ja informācijas sniedzējs vai nu negrib darīt informāciju pieejamu, vai atļauj to izpaust vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju var neņemt vērā, ja vien attiecīgi avoti pieņemamā veidā neapliecina, ka informācija ir pareiza. Konfidencialitātes prasību patvaļīgi nenoraida.

4. Šis pants neliedz Kopienas iestādēm darīt zināmu vispārīgu informāciju un jo īpaši iemeslus, kas pamato lēmumus, kuri ir pieņemti, ievērojot šo regulu, ne arī darīt zināmus pierādījumus, ko izmanto Kopienas institūcijas, ciktāl tas nepieciešams, lai izskaidrotu šos iemeslus tiesā. Darot zināmu šādu informāciju, jāņem vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses, un šo pušu darījumu noslēpumi nebūtu jāatklāj.

5. Bez ziņu sniedzēja īpašas atļaujas Padome, Komisija un dalībvalstis vai to ierēdņi neatklāj nekādu informāciju, kas saņemta, ievērojot šo regulu, vai kuru ziņu sniedzējs lūdz uzskatīt par konfidenciālu. Informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm vai informāciju, kas attiecas uz konsultācijām, ko rīko, ievērojot 15. pantu, vai iekšējos dokumentus, ko sagatavojušas Kopienas vai tās dalībvalstu iestādes, neizpauž, izņemot gadījumus, ko īpaši paredz šī regula.

6. Saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju izmanto tikai tam mērķim, kuram tā pieprasīta. Šis noteikums neliedz izmeklēšanas gaitā saņemto informāciju izmantot citu izmeklēšanu sākšanai tai pašā lietas izskatīšanā saistībā ar attiecīgo produktu.

20. pants

Informācijas izpaušana

1. Sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji un to pārstāvības apvienības, un eksportētājvalsts pārstāvji var pieprasīt, lai viņiem sniedz sīkāku informāciju, kas ir pamatā būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir ieviesti pagaidu pasākumi. Pieprasījumus par šādas informācijas izpaušanu iesniedz rakstveidā tūlīt pēc pagaidu pasākumu ieviešanas, un informāciju pēc tam cik ātri vien iespējams sniedz rakstveidā.

2. Šīs regulas 1. punktā minētās puses var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu vai pārtraukt izmeklēšanu vai lietas izskatīšanu, neieviešot pasākumus, īpašu uzmanību veltot informācijai par faktiem vai apsvērumiem, kas atšķiras no tiem, kurus izmantoja, ieviešot kādu no pagaidu pasākumiem.

3. Prasības par galīgu nodošanu atklātībai, kā teikts 2. punktā, rakstveidā adresē Komisijai, un, ja ir ieviests pagaidu pasākums, tās saņem ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc tam, kad ir publicēta šā maksājuma uzlikšana. Ja pagaidu maksājums nav piemērots, pusēm nodrošina iespēju pieprasīt galīgu nodošanu atklātībai Komisijas noteiktajos termiņos.

4. Informācijas galīgo nodošanu atklātībai veic rakstveidā. Ievērojot prasību par konfidencialas informācijas aizsardzību, galīgo informāciju sniedz pēc iespējas ātrāk un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas vai Komisijas priekšlikuma iesniegšanas par galīgo rīcību, ievērojot 9. pantu. Ja Komisija tajā brīdī nevar informēt par konkrētiem faktiem vai apsvērumiem, tos dara zināmus pēc iespējas ātrākā laikā. Informācijas atklāšana neskar turpmākos Komisijas vai Padomes lēmumus, bet, ja šāds lēmums balstās uz jebkuriem atšķirīgiem faktiem vai apsvērumiem, tos dara zināmus pēc iespējas ātrāk.

5. Protestus, kas tikuši iesniegti pēc informācijas galīgās nodošanas atklātībai, ņem vērā tikai tad, ja tos saņem laikposmā, kādu Komisija nosaka katram atsevišķam gadījumam, un tam ir jābūt vismaz 10 dienas ilgam, pienācīgi ņemot vērā lietas steidzamību.

21. pants

Kopienas intereses

1. Konstatējumu par to, vai iejaukšanās ietilpst Kopienas interesēs, pamato ar dažādu interešu novērtēšanu kopumā, ietverot vietējo ražotāju, lietotāju un patērētāju intereses, un konstatējumus, ievērojot šo pantu, var izdarīt tikai tad, ja visām pusēm ir bijusi iespēja darīt zināmus savus viedokļus, ievērojot 2. punktu. Šādā pārbaudē īpaši apsver nepieciešamību likvidēt zaudējumus radošā dempinga izkropļojošo ietekmi uz tirdzniecību un atjaunot efektīvu konkurenci. Pasākumus, ko nosaka, pamatojoties uz konstatēto dempingu un zaudējumiem, nedrīkst piemērot, ja iestādes, atsaucoties uz visu iesniegto informāciju, var izdarīt nepārprotamus secinājumus, ka Kopienas interesēs nav piemērot šādus pasākumus.

2. Lai iestādes varētu ņemt vērā visus viedokļus un informāciju, pieņemot lēmumu par to, vai pasākumu ieviešana ir vai nav Kopienas interesēs, paziņojumā par antidempinga izmeklēšanas sākšanu noteiktajā termiņā sūdzību iesniedzēji, importētāji un to pārstāvības apvienības, reprezentatīvie lietotāji un pārstāvības patērētāju organizācijas var informēt par sevi un iesniegt informāciju Komisijai. Šādu informāciju vai attiecīgu tās kopsavilkumu dara pieejamu pārējām šajā pantā minētajām pusēm, un tām ir tiesības atbildēt uz šo informāciju.

3. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt tikšanos. Šādas prasības apmierina, ja tās ir iesniegtas 2. punktā

norādītajā termiņā un ja tajās ir izklāstīti iemesli attiecībā uz Kopienas interesēm, kāpēc puses būtu jāuzklausā.

4. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var sniegt komentārus par jebkādu ieviesto pagaidu maksājumu piemērošanu. Ja komentārus jāņem vērā, tos saņem viena mēneša laikā pēc šādu pasākumu piemērošanas, un tos vai to atbilstīgos kopsavilkumus dara pieejamus citām pusēm, kurām ir tiesības atbildēt uz šādiem komentāriem.

5. Komisija pārbauda pienācīgi iesniegto informāciju un to, ciktāl tā ir reprezentatīva, un šādas analīzes rezultātus kopā ar atzinumu pēc būtības nodod Padomdevējam komitejai. Komisija ņem vērā komitejas izteiktos viedokļus savā priekšlikumā, ko izstrādā, ievērojot 9. pantu.

6. Puses, kuras ir rīkojušās saskaņā ar 2. punktu, var pieprasīt, lai tām nosūta faktus un apsvērumus, uz kuriem, iespējams, pamatosies galīgie lēmumi. Šādu informāciju dara pieejamu tiktāl, cik tas iespējams, un neskarot turpmākos Komisijas vai Padomes lēmumus.

7. Informāciju ņem vērā tikai tad, ja to papildina faktiski pierādījumi, kas pamato tās derīgumu.

22. pants

Nobeiguma noteikumi

Šī regula nekavē piemērot:

- jebkādas īpašus noteikumus, kas noteikti nolīgumos, kuri noslēgti starp Kopieniem un trešām valstīm;
- Kopienas regulas lauksaimniecības sektorā un Padomes Regulu (EK) Nr. 3448/93 (1993. gada 6. decembris), ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kas piemērojams dažām lauksaimniecības produktu pārstrādē iegūtām precēm ⁽¹⁾, Padomes Regulu (EK) Nr. 1667/2006 (2006. gada 7. novembris) par glikozi un laktozi ⁽²⁾ un Padomes Regulu (EEK) Nr. 2783/75 (1975. gada 29. oktobris) par vienotu sistēmu tirdzniecībai ar ovalbumīnu un laktalbumīnu ⁽³⁾. Šī regula papildina minētās regulas, atkāpjoties no jebkādiem to noteikumiem, kuri nepieļauj antidempinga maksājumu piemērošanu;
- īpašus pasākumus ar noteikumu, ka šāda rīcība nav pretrunā ar saistībām, ievērojot VVTT.

⁽¹⁾ OV L 318, 20.12.1993., 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 312, 11.11.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 282, 1.11.1975., 104. lpp.

*23. pants***Atcelšana**

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas sniegta II pielikumā.

Regulu (EK) Nr. 384/96 atceļ.

Regulas (EK) Nr. 384/96 atcelšana tomēr neskar saskaņā ar minēto regulu uzsākto lietu izskatīšanu spēkā esamību.

*24. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 30. novembris

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
S. O. LITTORIN

I PIELIKUMS

ATSAUKTĀ REGULA AR TĀS TURPMĀKO GROZĪJUMU SARAKSTU

Padomes Regula (EK) Nr. 384/96

(OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 2331/96

(OV L 317, 6.12.1996., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 905/98

(OV L 128, 30.4.1998., 18. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 2238/2000

(OV L 257, 11.10.2000., 2. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 1972/2002

(OV L 305, 7.11.2002., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 461/2004

(OV L 77, 13.3.2004., 12. lpp.)

1. pants

3. pants, tikai attiecībā uz atsauci uz Regulu (EK) Nr. 384/96.

Padomes Regula (EK) Nr. 2117/2005

(OV L 340, 23.12.2005., 17. lpp.)

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 384/96	Šī regula
1. pants	1. pants
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts
2. panta 3. punkta pirmais teikums	2. panta 3. punkta pirmā daļa
2. panta 3. punkta otrais teikums	2. panta 3. punkta otrā daļa
2. panta 4. punkts	2. panta 4. punkts
2. panta 5. punkta pirmais teikums	2. panta 5. punkta pirmā daļa
2. panta 5. punkta otrais teikums	2. panta 5. punkta otrā daļa
2. panta 5. punkta otrā un trešā daļa	2. panta 5. punkta trešā un ceturtā daļa
2. panta 6. līdz 9. punkts	2. panta 6. līdz 9. punkts
2. panta 10. punkta a) līdz h) apakšpunkts	2. panta 10. punkta a) līdz h) apakšpunkts
2. panta 10. punkta i) apakšpunkta pirmais teikums	2. panta 10. punkta i) apakšpunkta pirmā daļa
2. panta 10. punkta i) apakšpunkta otrais teikums	2. panta 10. punkta i) apakšpunkta otrā daļa
2. panta 10. punkta j) un k) apakšpunkts	2. panta 10. punkta j) un k) apakšpunkts
2. panta 11. un 12. punkts	2. panta 11. un 12. punkts
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	3. panta 2. punkta ievadvārdi un a) un b) apakšpunkti
3. panta 3. punkts	3. panta 3. punkts
3. panta 4. punkts	3. panta 4. punkta ievadvārdi un a) un b) punkts
3. panta 5. līdz 9. punkts	3. panta 5. līdz 9. punkts
4. panta 1. punkta ievadvārdi	4. panta 1. punktā ievadvārdi
4. panta 1. punkta a) apakšpunkts	4. panta 1. punkta a) apakšpunkts
4. panta 1. punkta b) apakšpunkts	4. panta 1. punkta b) apakšpunkta ievadvārdi un i) un ii) punkts
4. panta 2. punkts	4. panta 2. punkta pirmās daļas ievadvārdi un a), b) un c) apakšpunkts
	4. panta 2. punkta otrā daļa
4. panta 3. un 4. punkts	4. panta 3. un 4. punkts
5. līdz 22. pants	5. līdz 22. pants
23. pants	—
—	23. pants
24. panta pirmā daļa	24. pants
24. panta otrā daļa	—
—	I pielikums
—	II pielikums